Ч. 36 (14.868). Львів, субота 19. лютого 1938. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Новий австрійський міністр внутрішніх справ виїхав до Берліна.

Австрійський міністр внутрішніх справ Зайс-Інкварт виїхав несподівано до Берліна; нині мабуть він вернеться. Ця поїздка викликала чималу сензацію, бо Інкварт — це визначний австрійський націонал-соціяліст. Публична опінія з напруженням чекає на його поворот; цікаво, яку він вестиме політику і як погодить обовязки члена австрійського уряду та мужа довіря націонал-соціялістичної партії.

Приїзд мін. Інкварта був несподіванкою навіть для деяких вищих урядовців німецького міністерства закордонних справ. Мін. Інкварт переговорював з Гітлером і міністрами Рібентропом і Ґерінґом.

Відгук австро-німецького порозуміння.

В НІМЕЧЧИНІ.

Німецька преса дальше радісно коментує порозуміння в Берхтесґаден, висловлюючи надію, що воно дасть позитивні практичні вислідн. Вона вірить, що австрійські націонал-соціялісти будуть льояльні, зате перестануть бути „громадянами 2. кляси".

В ІТАЛІЇ.

Італійські часописи приняли з вдоволенням вістку про вислід розмови в Берхтесґаден та підкреслюють, що Рим був поінформований про хід нарад і що австро-німецьке порозуміння скріплює вісь Рим—Берлін.

В АНГЛІЇ.

Англійські офіційні чинники заперечують поголоску, що після розмови в Берхтесґаден Шушніґ вислав до Льондону запит, чи може він рахувати на британську збройну поміч. У палаті громад Іден не хотів дати ніяких вияснень у справі австро-німецького зближення, доки не дістане тексту порозуміння. Британійська преса вважає, що Відень зовсім підпорядкувався Берлінові.

Французька, чеська і частинно мадярська преса коментують утворення нового австрійського уряду як фактичний „аншлюс".

ДОМАГАЮТЬСЯ ВИЯСНЕНЬ.

Французький амбасадор у Берліні Франсуа Понсе відбув учора нараду з німецьким міністром закордонних справ Рібентропом про загально-европейські справи; підчас того він попросив вияснень щодо недавнього австро-німецького порозуміння. У цій самій справі ще давніше звернувся до мін. Рібентропа британський амбасадор Гендерсон.

Зміна на становищі вожда японської армії в Китаю.

КИТАЙСЬКІ ПАРТИЗАНИ.

Як інформують з міродатних джерел, японський уряд відкличе до Токіо вожда японської армії в Китаю ґен. Матсуї; він мабуть опісля стане амбасадором при китайському уряді.

На його місце прийде 58-літній ґен. Гата, командант японської армії в Кореї; нині прилетить він з Токіо до Шанґаю.

Причиною цієї зміни є положення в долині ріки Янтсе, де японська армія стрічає поважні інтереси чужих держав. З огляду на те її вожд мусить мати великі дипльоматичні здібности.

Військові обсерватори стверджують, що активність китайських партизантських загонів на японському запіллі дає поважні успіхи і спричинює поважні труднощі для японців.

До Пекіну доходять вістки, що комуністичний партизантський загін напав несподівано 12. ц. м. на невелику японську залогу у Сінсі та переміг її, беручи 2-ох японських старшин у полон. Також в околиці Паотінфу дійшло до сутичок з китайськими партизанами; японське командування зосередило там поважні сили.

Загадкова смерть сина Троцького.

НОВА ЖЕРТВА ГПУ?

В одному з париських шпиталів помер несподівано син Троцького, Лев Седов, що перебув операцію і вже вертався до здоровля. Як ствердила секція, причиною смерти було запалення очеревини, що ушкодило внутренности. Родина тим не вдоволилася і зажадала, щоби внутренности Седова піддати дослідам у токсикольогічній лябораторії.

Національні війська проломили червоний фронт над Альфамброю.

Національна головна кватира повідомляє: Національні війська перейшли ріку Альфамбру, перериваючи ворожий фронт. Вони пішли вперед на кілька кільометрів, займаючи кілька важних ворожих становищ. Червоні потерпіли великі втрати в людях та у матеріялах; згинуло понад 500 червоних.

На фронті Альфамбри воюють виключно міжнародні бригади.

У боях над Альфамброю поважну ролю віддграло летунство, що співділало з піхотою.

КІНЕЦЬ ОФЕНЗИВИ ЧЕРВОНИХ В ЕСТРЕМАДУРІ.

Національний комунікат подає, що на відтинку делля Серена естремадурського фронту червоні перестали атакувати. Національні війська зберегли свої становища. Перед їхніми окопами згинуло 425 червоних.

Національні війська здобули там 10 скорострілів та кілька гармат

—o—

Господарська Рада й українці.

ЗАВВАГИ ПІСЛЯ ІНАВГУРАЦІЇ.

Львів, 18. лютого 1938.

Не вважаючи на витрату багатьох слів та ще більше друкарської фарби для представлення цілей й завдань започаткованої в суботу 12. ц. м. „Господарської Ради" трьох півд.-східних воєвідств, годі нині сказати, що вона буде собою представляти. Думка львівського воєводи про потребу створити реґіональний господарський центр на нашому терені зустріла беззастережну прихильність господ, кол і виразника польської та жидівської опінії, яким є преса в польській мові. Нема також причин для нашої неприхильности. Навпаки. Хоч поняття реґіоналізм має в нас поганий звук унаслідок специфічного підходу до нього поляків, то проте ми є за здоровим реґіоналізмом, що його утотожнюємо зі самоврядуванням, з децентралізацією в розвязці культурних і господарських питань та у сповнюванні культурних і господарських потреб на місці тим елементом, що вріс у ці наші землі, вичуває та розуміє їх потреби.

Треба мати свого роду відвагу, щоби творити сьогодні інституцію з характером хочби невинно відосереднім. Процес централізації, що проявлявся яскраво від ранніх років нової Польщі й у висліді позбавив нас низки краєвих установ, звязаних тісно з нашим тереном, перетворюючи їх у філії варшавських централь, — цей процес сьогодні продовжується, при чому особливо яскраво підкреслюють компетентні чинники арґументи в роді небезпеки війни та військової оборонности. І саме в теперішньому часі, коли Варшава дозріває до одиноко диспонуючого центра, в часі, коли є намагання втягнути в інтервенційну політику уряду також установи господарського самоврядування і вільні промислові обєднання, в цьому часі появляється думка про потребу створити господарський орган, який розумів би і через те вмів би успішно опікуватись економікою 3 півд.-східних воєвідств, розгортаючи і підтримуючи в першу чергу таку загрожену сьогодні громадську самодіяльність.

Булоб легкодушним оптимізмом і політичною наївністю, добачувати в факті створення Госп. Ради якийсь перелім у поглядах міродайних чинників чи їх експонентів у напрямі потреби дати нашим землям самоврядувальні права, хочби тільки в господарському житті. Хоч такий перелім був би проявом наскрізь здоровим і життєвим, хоч був би він льогічним продовженням будівлі на фундаментах думки, що її кинув і здійснив у формі Господарської Ради воєвода п. Білик, то проте ніщо не зраджує аж такого, ба навіть будь-якого перелому. Той, хто мав нагоду побувати на святочній інавгурації Госп. Ради і вислухати всіх рефератів та промов, міг вичути в деяких місцях те, що місцеві референти і репрезентанти центральної влади не все добре розумілись. Коли була мова про питоменности трьох південно-східних воєвідств (на жаль, не формульовані так ясно, як треба), тоді друга сторона не находила кращого визначення ролі цього краю, зокрема Львова, як шляху до господарської експансії на схід (щось як на відкритті Східних Торгів); коли була мова про необхідність кое

дитової помочі, тоді достойники з Варшави говорили про інтереси цілости; коли з одної сторони говорено про потребу інвестицій, тоді друга сторона гасила всі надії, вказуючи на потреби інших дільниць і регуляцію головної водної артерії Висли; коли говорено про створення корисних рямців для розвитку громадської самодіяльности, тоді гості із центру... мовчали.

Вже в нашому звідомленні підкреслили ми деякі також з нашого становища **позитивні моменти** у виступах місцевих референтів. Особливо замітний був під цим оглядом реферат предсідника Хліборобської Палати у Львові, п. Папари, з його влучними анальогіями сучасности і передвоєнного минулого, з його вимогами підтримувати активність низів і вільних організацій та з іншими глибокими спостереженнями справжнього знавця цього терену. Та і референти здебільша не були чи може не могли бути зовсім обєктивні, чи пак послідовні у своїх висновках. Згадаймо хочби те місце з реферату д-ра Шарського, коли він підкреслював, що терен Львівської Пром.-Торг. Палати має пересічну найбільшу цілої Польщі густоту населення. Льогіка просто накидала, щоб у цьому місці порушити проблему кольонізації цих земель імпортованим зі заходу елементом. Та годі! Референти всі були поляки. На господарську питоменність південно-східних воєвідств ніхто з них не хотів дивитись через призму питоменностей національного їх складу. А українців, членів Госп. Ради, в часі святочного отворення цієї Ради зведено до ролі пасивних слухачів.

Не беремось пересуджувати ролі Господарської Ради. Щойно практика життя оформить її фізіономію і виявить її справжню вартість. Практика життя викаже, чи Рада дійсно поможе продукційним силам наших земель видістатися з усіх пут, що їх вяжуть, чи зліквідує вона психіку госп. пасивізму серед мешканців цих земель, психіку, яка є не тільки продуктом занедбань минулого, але теж внаслідок **нашої політичної і господарської дійсности**, чи розвяже хочби частину питань, від яких роїться економіка наших земель в адміністраційних межах бодай цих трьох південно-східних воєвідств, які взяв під увагу творець Ради п. Білик і його помічник п. Маковський, голова Організаційного Комітету.

Не хочемо бути заздалегідь песимістами і підсувати думку, що Г. Рада стане ще одним інструментом інтервенційної політики уряду в економіці наших земель, або бездушним твором для неплідних балачок. Хочемо вірити в добрі інтенції п. Білика, а громадський назагал характер згаданої установи і добір членів здебільша з кругів безпосередньо зацікавлених у практичних вислідах її праці позволяє все таки рахувати на те, що Рада виявлятиме амбіцію надхнути господарське життя тутешнього терену динамізмом, виявлятиме амбіцію заопікуватися творчою ініціятивою одиниць і корисною акцією вільних обєднань. Через те вважаємо працю українців на терені нової Ради потрібною. І коли сьогодні підносимо голос у цій справі, не пересуджуючи дальшого її ходу, — то тому, бо хочемо вірити, що внесе вона дещо здорового елементу в нездорові відносини, які панують тепер на наших землях і втримують настрої громадян у постійному підгорячковому стані, допускаючи до „вирішування" господарських справ навіть вуличне шумовиння.

Маючи позитивні можливости в діяльности Господарської Ради на увазі, доводиться зазначити, що склад її, точніше: чисельність представників українських господарських інтересів — далеко не та, яка повинна бути там, де наше населення представляє більшість. Не ставимо це у вину ініціяторів чи провідників. Можливо, що сталось це радше з вини інформаторів. Та це не зміняє стану річи, який представляється так, що українських заступників має тільки група „Рільництво" (5), „Кооперація" (3) і „Повіти" (1), а **не мають їх** ніякі інші групи, як ось „Промисл і Торговля" (правдоподібно ввійде туди дир. Я. Сколяк, та в дотеперішніх звідомленнях його ще нема), „Ремесло", „Банки і каси" (одинокий українець-банковець дир. Сінгалевич є в Господарськім Комітеті, що очолює Раду), „Міста", „Ріжні" (це немов „трест мізків" з богатьома професорами) і „Живці". Коли взяти під увагу, що кооперацію вяжуть поляки все зі селом, то ясно, що вся наша економіка зведена до потреб села, і всі вищі суспільно-господарські функції, як банковість, торговля, промисл та інше, ба навіть ремесло — є нібито нам чужі, непотрібні. А чейже воно так не є, бо наш стан посідання в ремеслі, в торговлі чи в банковости і навіть наша піонірська акція в промислі поширюють сьогодні наше зацікавлення далеко поза межі села та його економіки, примушують нас не тільки придивлятись життю міста в ролі сільського відвідувача, але й домагатись права на те, щоб це міське життя спільно формувати, бути його співтворцями, прочищуючи разом з іншими шлях до його правильного розвитку.

Найважніше з завдань Госп. Ради, що їх зазначували референти на інавґурації, це упромисловлення нашого краю і створення для населення заробітків не рільничих, а промислових. Зайво булоб підкреслювати, яке це важне для нас, щоб у промислі створити для величезної надвишки українського сільського населення нові джерела заробітків, нову базу екзистенції. Ми мусимо врости в теперішню фабричну цивілізацію, врости в міський ґрунт, зацікавитись ним не менше, ніж селом, бо інакше здійснюване виключно сусідськими руками упромисловлення стане для нас національним лихом, принесе нам те, що досі при нашій госп. пасивности приносило в нечисленних промислових центрах: **винародовлення і зубожіння.** Дивно воно, що ми самі помагаємо нераз до того, щоб нас зводили до виключної ролі навіть хочби якого поступового „гречкосія", щоб замикали перед нами брами міст. Суто-міські справи, цей пребагатий комплекс питань, навіть з діяльности нашої Парл. Репрезентації грає доволі незамітну ролю, дарма, що назагал наша урбанізація (фізична, маєткова і паралельно з тим духова) зробила за останні роки і безупинно дальше робить помітні поступи.

Це треба мати на увазі тоді, коли беремось до праці з нашими сусідами на терені Госп. Ради. Ця Рада — згідно зі словами п. воєводи Білика — „має влекшити виконання завдань, які вимагають спільного, згідного співділання всіх господарських чинників". Отож і **всі** українські господарські чинники у відповідному числі повинні найти можливість співділати та співтворити те, що має вивести (хочемо вірити!) наш край з господарського маразму.

При кінці наших завваг можемо вже сьогодні сказати, що намічене поширення й поглиблення господарської праці на нашому терені може принести користь тоді, коли та праця буде проходити під кутом **виключно економічних інтересів, коли буде збережений інтерес української економіки** та її дотеперішні надбання й уможливлений дальший нормальний розвиток. Якщож ця акція пішлаб — **не дай Боже!** — під кутом політичної і господарської нівеляції, тоді замість позитивних, матимемо неґативні висліди, що заважить очевидно на житті обох народів на довгі часи.

В. Несторович.

ХЛІБОРОБСЬКА ПРАЦЯ

ПЕРЕД МІЖНАРОДНІМ БЮРОМ ПРАЦІ

Женева, 12. лютого 1938.

7. лютого зібралась уперше в Женеві нова „Постійна Хліборобська Комісія", зорганізована Адміністраційною Радою, щоб устійнити постійний звязок із хліборобським світом. До неї належить приблизно тридцять членів з 23 європейських і заморських країв та заступники трьох ґруп Адміністраційної Ради — урядів, підприємців та робітників. Вона має функціонувати як орган співробітництва та нарад, щоб улекшити міжнародне вирішення суспільних проблем хліборобства.

Міжнародня Конференція Праці намагається вже від 1921 р. численними конвенціями та припорученнями поліпшити становище працівників ріллі, зокрема щодо охорони жінок, молоді і дітей, відшкодування при нещасливих випадках, права організації, житла, технічної освіти, забезпечення щодо безробіття, недуги, старости, нездібности до праці і смерти.

Першим завданням Комісії є перевести загальну дискусію про суспільні проблеми у хліборобстві та зазначити найпильніші між ними. Щоб дати цій дискусії основу, згодилися знавці члени Комісії виготувати праці щодо питань хліборобської роботи в їх власних державах — Голяндії, Югославії, Італії, Великобританії, Австралії, Японії, Канаді, Сполучених Державах Америки і т. і. Сама „Постійна Хліборобська Комісія" має розробити докладно питання оборони дітей у рільництві, платних відпусток та часу праці в рільництві.

Для українців мають питання порушені тепер у Женеві велике значіння, тимбільше, що майже 80% цілого українського населення заняте хліборобством.

Перше засідання Комісії пішло на вибір Бюра, привітальні промови та призначення референтів. Призначено австралійця Мек Дуґеля для генеральної дискусії, американця Ловрі Нельсона для справи оборони дітей, англійця М. Лікіна для справи платних відпусток, данця М. Левінсона для справи часу праці у хліборобстві.

Першим промовцем другого дня виступив секретар Спілки робітників рільництва, садівництва і молочарства Голяндії, Гіемстра, і зазначив, що в більшости країв становище рільних робітників тяжке і стає щораз гірше в порівнанні із становищем промислових робітників. Він годиться з тим, що залежність рільництва від природи не дозволяє реґулювати час праці, але в ніякому разі не інші форми суспільної охорони щодо платні, безробіття, асекурації і т. і., особливо, коли їх вислід пристосувати до хліборобства. Голова Центрального Союзу хліборобських кооператив ЧСР, Клíндера вказав на необхідність поліпшити долю рільних робітників, щоб спинити втечу сільського населення до міст. З огляду на те, що становище землевласників не багато краще від долі робітників, повстає питання про поплатність земельної власности взагалі. Отже справу житла і оплати робітників треба розвязати не обтяжуючи селян. Представник чехословацької Федерації рільних робітників вказує на те, що стабілізація рільної продукції є чимось більше, ніж суспільним питанням, бо це проблема екзистенції. Представник Великобританії, Гольмс, ґенеральний секретар рільних робітників вказує на досягнення англійських рільних робітників, які піднесли свою платню до рівня міських ремісників, і радить не мішати їх з селянством. Представники Швеції, Данії і Бельгії говорять також про досягнення своїх рільних робітників, навіть щодо устійнення часу праці. Зате п. Боні, директор рільної служби в Авейрон, у Франції, вказував на те, що поліпшення становища рільних робітників може йти лише рівнобіжно з поліпшенням становища цілого хліборобського населення, особливо у Франції, де відсоток рільного робітництва серед цілого хліборобського населення дуже незначний.

Відтак ґенеральний секретар міністерства Праці Румунії, Александреску Роман, зясував, які питання рільничої праці виникли в його країні, де дрібна власність займає 85% цілого ужиточного ґрунту, і де селяни поза власною роботою ідуть часом на роботу до інших за платню. В таких умовах питання часу праці та платних відпусток дуже складне. Але доцільно буде розглянути питання робочих контрактів, платні, фахового виховання, житла та суспільного забезпечення.

П. Станіслав Ванкович, заст. голови Центральної Ради товариства землевласників Польщі, остерігав Комісію перед впливами загального збільшення рільничих платень на знижену і так вже поплатність рільничих підприємств. Ідея вирівняти збільшення суспільних тягарів рільництва через піднесення цін на рільничі продукти показується мало практична. Устійнення цих цін адміністраційним шляхом не давало ніколи задовільних наслідків. Він зазначив далі, що ріжниці у становищі рільників походять з видатности рільництва в ріжних краях. Отже неможливо розвязати ці питання в царині міжнародній, а скоріше можна осягнути бажані висліди в національних рямках.

П. Ейші Саката від міністерства хліборобства та лісової господарки Японії, зазначив, що його державу найбільше займає питання дрібних господарів. 97% рільних підприємств Японії працюють силами власних родин. Але вони мають замало ґрунту. Отже найповажнішим питанням для Японії є скасування розпорядків проти еміґрації.

Спеціяльно цікавою була промова п. Ж. Бута, комісаря рільної господарки Федерального Департаменту Канади. Він заявив, що в рільництві його країни виникло в останніх роках безробіття раніше невідоме. Причинами цього суспільного явища є уперта посуха, світова кріза, ослаблення міжнародного торгу, брак нових земель та змеханізування рільних робіт. Наприклад жниварки позбавили роботи 40 до 60 тисяч робітників в часі жнив.

Представник Австралії Мек Дуґел звернув також увагу на те, що при нормальних обставинах випродукують Сполучені Держави Америки та Канада в роках 1939—40 більше збіжжя, ніж світ зможе зужити. Єдиним засобом проти цього може бути лише піднести споживання в інших державах.

В дискусії, яка розвинулась у справі часу рільної праці, цікаві для нас погляди представників Польщі та Румунії. В цій справі п. Ванкович заявив, що обмеження часу праці неможливе для дрібних господарств, де родина живе з того, що вона заробляє. Це обмеження можливе для середніх і великих підприємств. Для країв східної Европи передбачено приблизно 9 годин денної пересічної праці. П. Александреску Роман заявив, що для його країни, де переважають дрібні власники, питання часу праці набуває занадто великі труднощі.

Представник підприємців у Раді п. Ерстед ствердив вкінці дискусії, що опозиції нема в засаді ані проти поліпшення становища хліборобських робітників, ані проти скорочення часу праці. На жаль добрі засади, які проголошують в Женеві, впливають дуже і дуже мало на становище українського рільного населення у ріжних державах.

М. Данько.

В обороні Церкви та її Голови.

ПИСЬМО УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБЄДНАННЯ В НІМЕЧЧИНІ.

Українське Національне Обєднання в Берліні вислало до Ексц. Митрополита таке письмо: Ексцеленціє! Управа УНО в Німеччині, глибоко збурена негідними виступами проти Вашої Особи, засилає Вам у цю вирішальну для долі української церкви хвилину в імені українців у Німеччині вислови пошани й привязання. Горді на Вашу гідну поставу супроти наступу на Вас і Церкву — бажаємо Вам, багато здоровля і сили, що сьогодні такі дорогі для всієї Української Нації.

ГРОМАДЯНСТВО БОГОРОДЧАНЩИНИ ПРИЛУЧУЄТЬСЯ ДО ВСЕНАРОДНЬОГО ПРОТЕСТУ.

Українське громадянство Богородчанщини, зібране 10-го лютого ц. р. постановило однодушно прилучитися до всенароднього протесту проти напасти у варшавському соймі на Голову нашої Церкви. Окремим письмом зібрані переслали Ексц. Митрополитові вислови найглибшої пошани і відданости.

ПРОТИ НАПАСТИ НА НАЙБІЛЬШІ НАШІ СВЯТОЩІ.

Громадянство Стрия зібране на спеціяльних сходинах, у яких взяли участь представники усіх стрийських установ та товариств, ухвалили таку резолюцію:

„Рішуче протестуємо проти тієї нахабної напасти на найбільші наші святощі, якими є для нас наша Церква і її Найвищий Пастир та заявляємо, що все громадянство Стрия стоїть твердо й непохитно при своїй Церкві, готове кожної хвилини боронити її Архипастиря".

Цю резолюцію переслали окремим письмом Ексц. Митрополитові.

Літвінов не вірить...

„БУТЕНКА СХОПИЛИ ФАШИСТИ" — ТВЕРДЯТЬ У МОСКВІ.

Народній комісаріят закордонніх справ СССР повідомляє в офіційному комунікаті:

Румунський шарже д' аффер у Москві Попеску відвідав Літвінова і заявив йому, що румунський уряд перевів слідство у справі Бутенка і ствердив, що він виїхав добровільно за кордон.

На те Літвінов відповів, що не вірить, щоби Бутенко виїхав добровільно. „Коли лист Бутенка навіть автентичний, — заявив він — не сумніваюся, що він написав його під погрозами, а може й під тортурами тих, що його схопили і змусили написати той лист. Вони дали документи Бутенка якомусь білогвардійцеві, що тепер виступає в Італії в його імени."

—о—

Загальні Збори

УКРАЇНСЬКОГО ТЕХНІЧНОГО ТОВАРИСТВА.

В неділю 13. лютого ц. р. відбулися звичайні річні Загальні Збори Українського Технічного Товариства у Львові. Збори відкрив голова **інж. Василь Рижевський** промовою, в якій зясував діяльність Товариства за минулий діловий рік. Оживлення замітне в цілому нашому господарському житті та важлива роля, яку відіграють у ньому наші інжинірн, відбилася додатньо й на праці Товариства.

У. Т. Т. в своїй діяльности не обмежується тільки до вузьких фахових рямців, але поволи починає відгравати чинник, що координує та плянує наше господарське життя. По цій лінії ішла минулорічна діяльність Т-ва. Найбільше оживлена була діяльність Промислової Комісії, що йшла в таких напрямах: 1) Збирання статистичного матеріялу для орієнтації в господарській діяльности. 2) Устійнювання напрямних нашої промислової ініціятиви. 3) Фахові поради для новоповстаючих підприємств. 4) Пропаганда рідного промислу. Дуже поважним успіхом є оживлення хемічної робітні Н. Т. Ш., яка нині виконує всі технічні аналізи.

Спеціяльну увагу присвячено видавничій справі. Перехід „Технічних Вістей" на місячник і популярний його зміст виповнює поважну прогалину в нашому господарському житті, а саме брак власної технічної преси. „Технічні Вісти", достосовані і тематикою і формою до вимог нашого господарсько-технічного життя, повинні найти якнайширший круг читачів.

По звіті виявилась жива дискусія, що тягнулася чотири години. Обговорено зокрема інвестиційний характер господарки Товариства.

Прелімінар буджету, побудований на реальних цифрах приходів і розходів, реферував **д-р Лукашевський Володимир.**

Плян праці на цей рік реферував **інж. Е. Врецьона.** У. Т. Т. мусить змагати до обєднання всіх українських інжинірів. Це найважніше організаційне завдання на цей рік. Дальшим завданням є оборона станових інтересів інжинірів та охорона права на працю й гідну платню. Спеціяльну увагу присвятить Т-во дискусійним вечорам, що відбуваються в домівці У. Т. Т. при Гродзіцьких ч. 1. Ці вечорі, присвячені актуальним справам розбудови рідного промислу, торговлі, тощо, матимуть на цілі поцікавити не тільки українських інжинірів, але теж ширші круги нашого громадянства з можливостями розвитку нашого економічного життя.

„Технічні Вісти", піддержуючи далі свій практично-популярний характер, будуть місти-

ТАДЕЯ ГІДЛЕВСЬКА.

ТАНОК СЕРЕД НОЖІВ.

— Отже коли ви не хочете інакше, пане Джордж Кінг, то я виплачу вам завтра вранці десять тисяч долярів а завтра ввечір будете мати разом з Люісом останній виступ.

Директор цирку Саррота надаремно старався відвести від його наміру підстаркуватого мурина Кінга, якого виступ разом зі своїм Люісом був найкращою точкою вистави. Одначе мурин зняв ціну свого виступу і директор мусів згодитися на його домагання. На другий день минало саме пять років, від коли Джордж Кінг зі своїм малим Люісом Кінг давав щовечора сензаційну, але неменш і карколомну та єдину цього роду точку програми на гойданці на очах захопленої і перенятої жахом публики.

Пять років я боявся смертельного випадку з Люісом. Раз мусить статися нещастя, а я його не пережив би. Ви це розумієте, містер Саротта...

Директор притакнув.

— Отжеж завтра ввечір останній раз! — І він подав муринові руку, чого зрештою ніколи не робив. Та тяжко йому було розставатися з тим добре випробаним артистом, що вірно і чесно разом зі своїм сином з погордою смерти служив його підприємству.

На другий день передполуднем стояв батько і син Кінги — син саме скінчив дванацять років — в кімнаті директора, і директор Саррота положив на стіл десять лискучих банкнотів.

— Бажаю вам успіху! Нинішня вечірня прощальна вистава вже випродана.

Тремкими руками ховав мурин банкноти, опісля поплентався батько зі сином на місто. Вони вступили до ресторану, бо в цій порі року було в Сан Франціско досить холодно, а вони обидва, хоч багато мандрували, не могли звикнути до гострого підсоння Північної Америки. Коли Джордж Кінг попивав поволеньки віскі, малий Люіс заходився поважно коло велитенського торта.

— Але завтра не буде нам вже більше холодно, тату?

— Ні, Люісе! Ми поїдемо на сонце і будемо оглядати пальми.

— А я вже не буду мусіти більше гойдатися на високій жердці поміж ножами?

— Ні, моя дитино! Нині ввечір востаннє. Опісля будеш бавитися на плянтації в Калядо-ліло, яку я куплю і яка стане нашою власністю.

— Справді, тату?

— Так, Люісе!" — і батько поцілував щиро свого синка в чоло, коли цей якось тужно всував останній кусень торта між червоні муринські уста.

Надійшов вечір. Юрба людей плила до цирку та наповнила його аж по береги. Перші точки програми публика приняла оплесками, одначе всі чекали на найкращу точку вечора — на велику сензацію — прощальний виступ обох Кінгів!

— Востаннє вдягаємо цей такий ненавидний костюм! — думав батько Кінг коли Люіс вдоволено втягав на себе біленький трикот.

— Я тішуся пальмами, тату і сонцем!

— Ти не повинен зворушуватися, синку! — сказав з острахом мурин.

— Батьку, мої руки тремтять!

— Це з радости, мій сину! Ти не повинен боятися. Пять літ гойдав я тебе поміж ножами — і нині мої руки перенесуть тебе поміж ними таксамо безпечно!

Коли дзвінок задзвонив в їх гардеробі, він поцілував сина тим разом довше, як це звичайно звик був робити, опісля поцілував амулет, який йому кожний раз завішував; у маленькій коробочці було там сховане волосся покійної матері. Опісля вийшли вони оба до галі.

Їх привитали бурхливими оплесками. Вони належалися передусім малому Кінгові, якого популярність і відвага, краса і моторність захоплювали цілу Америку. Американці серед сензації забули, що ті, яким вибивають оплески — мурини. Нині літало в галі більше квітів, як звичайно.

Музика почала гострими, але дещо притишеними акордами. Мурин вхопив високу жердку гойданки, що вигиналася як прут, коли по ній пявся Люіс. Коли він досягнув вершка, він післав глядачам привіт рукою. Тепер почалася напружена, сензація, що всіх жахом проймала...

Мурин підніс жердку до чола і ступав на середину арени, де навколо були гострі, вістрями догори поставлені ножі. Вони стояли наїжені як ліс смерти.

Музика почала поволі веселою мельодією. Старий мурин танцював посеред ножів, спочатку повільним ритмом, опісля щораз сильніше. Підскакував угору, потім закладав ногу за ногу; а високо вгорі вправляв на випрямленій жердці хлопець. Він мало як метелик, нераз здавалося, що свобідно линe у повітря, щоб потім знов осісти на гострому як голка кінці жердки гойданки. Внизу їжилися гострі ножі і випиналися як змії по свою жертву.

Німа тиша наповнила просторе шатро. Тисячі очей вдивлялися з напругою в те страшне чудо, що відбувалося там вгорі, серця хвилювалися за долю того молодця і батька, що як пяний штукар ніс свого сина високо над собою та ставляв свої ноги поміж ножі.

Сензація наближалася до кінця. Ще один скок у повітря... ще один рух... ще одне...

ти і статті та наукові праці членів Товариства.

По дискусії принято напрямні пляну праці й ухвалено отсі резолюції:

1) Звичайні Загальні Збори Українського Технічного Товариства з 13. лютого ц. р. стверджують, що У. Т. Т. як найстарша організація українських інжинірів є рівночасно організацією загальною всіх українських інжинірів і що тому обовязок належати до У. Т. Т. розтягається на всіх українських інжинірів без огляду на фах.

2) Доцінюючи вагу зорганізованого життя загалі та в ділянці господарській зокрема, Загальні Збори взивають всіх українських інжинірів вступити в члени Українського Технічного Товариства.

3) Загальні Збори У. Т. Т. звертаються до всіх підприємств зі зазивом затрудняти в себе тільки зорганізованих інжинірів.

Виділ Т-ва залишився майже в незміненому складі.

Окружні суди відхилюють карні мандати

ЗА ЗБИРАННЯ ДРІБНОЇ ОЩАДНОСТИ.

У звязку зі зростом у нас акції дрібної ощадности та зрозумінням її доцільности серед громадянства трапляються випадки, що адміністраційна влада (старость) потягає до відповідальности збирачів дрібної ощадности, які ведуть акцію з уповаження Т-ва „Ощадність" у Львові згідно з постановами статуту цього Товариства. На збирачів неправно посипались адміністраційно-карні накази на заплату гривни за нібито недозволену збірку датків враз із конфіскатою зібраних грошей.

Від такого очечення прислугує засудженому відклик до окружного суду, як другої інстанції. З цього правного засобу в останніх часах мусіло скористати кількох збирачів дрібної ощадности.

У трьох уже випадках окружний суд увільнив обвинувачених від вини і від гривни, якою їх покарала адміністраційна влада.

Одна з цих справ відбувалася перед львівським окружним судом до ч. Кад. 1327/31, де обвинуваченого боронив адвокат **д-р Кость Левицький**, дві інші справи до ч. II. Кад. 235/34 та ч. II. Кад. 87/38 відбулися перед окружним судом у Бережанах, де заступав їх **д-р Володимир Гриневич**, адвокат у Бережанах.

В мотивах цих присудів оба суди згідно устійнили, що збирання вкладок дрібної ощадности в користь вкладників є добродійною і легальною акцією та не має ніяких каригідних знамен, зі ст. 1. закону про публичні збірки, підчас яких збирачі збирають гроші від громадян як жертви на якусь ціль, так, що жертводавці тратять зі свого маєтку зложені гроші, що від них переходять на власність іншої фізичної або правної особи. При збірці дрібних ощадностей збирачі тільки облекшують вкладникам складання їх грошей і на їх виключну користь у найближчих кредитових установах, що мають право приймати вкладки ощадности.

Отже обвинувачені не збирали ніяких жертв-датків для себе або для третіх осіб, лише відносили вкладникам їх гроші і за їх згодою до кредитової кооперативи.

Тому, що така акція є добродійна і легальна та в інтересі поширення в нашому громадянстві **господарности і добробуту**, слід її підтримати всякими способами. Тому теж наші збірщиці ощадности повинні повідомляти про такі випадки негайно Товариство „Ощадність" у Львові, вул. 3. Мая ч. 15, при Центробанку.

—o—

Дальша акція поляків між ходачковою шляхтою.

НОВА ІМПРЕЗА З ХОДАЧКОВОЮ ШЛЯХТОЮ В ПЕРЕМИШЛІ.

Минулої неділі відбувся в Перемишлі перший загальний зїзд ходачкової шляхти з Підкарпаття, що зібрав 400 осіб. По богослуженні в гарнізоновім костелі відбулися наради у старшинському касині, прибранім зеленню та гербами найчільніших шляхотських родів. По відспіванні пісні „Богуродзіца" промовляв кс. підполк. Мйодонський, який привитав представників військової влади і делеґатів. Промовець підкреслив, що перед двома роками в Польщі було ледви 8 кружків ходачкової шляхти, перед роком було вже 52 кружки, а тепер є 147 кружків, 8 повітових управ і три окружні. З черги промовляв віцеміністр військових справ ґен. Ґолуховський, потім ґен. Вечоркевич з Перемишля, віцевоевода Хмелевський зі Львова, президент Перемишля Хшановський і секретар „звйонзку" Кораб-Войцеховський, який обговорив дальшу програму праці між шляхтою. По дискусії зїзд рішив приступити до „звйонзку зем ґурскіх" і вибрав начальну раду, до якої ввійшли: мін. Тит Комарніцький, віцемін. ґен. Ґолуховський, воевода ґен. Паєльвський, ґен. Вечоркевич, воевода Ґражинський, еп. Ґавліна, марш. Ґжесік, і підполк. Садовський. Головою залишився далі кс. підполк. Мйодонський. Зїзд рішив звернутися до марш. Ридза-Сьмиґлого і мін. Каспшицького, щоб вони обняли почесний протекторат над „звйонзкем шляхти". Вкінці зібрані приняли такі три внески у „справах рускіх": 1) звернутися до влади безпеки, щоб видала розпорядок у справі охорони перед терором українських шовіністів (??), бо ходачкова шляхта в почутті правовости не хоче хапатися засобів самооборони; 2) творити греко-католицькі церкви для польської шляхти греко-кат. обряду в тих парохіях, де священники не хочуть виголошувати проповідей у польській мові і 3) зїзд солідаризується з пос. Войцеховським „за його оборону польщини у південно-східних землях в його відомій соймовій промові".

Як бачимо, поляки, зокрема військові кола, ведуть плянову акцію між нашою ходачковою шляхтою на Підкарпатті. Крайня пора і нам перейти з оборонних позицій до протинаступу і паралїжувати цілу цю шкідливу акцію, що має таку виразну протиукраїнську мету.

Біла смуга розтяла повітря і впала на поле ножів...

Хвилина смертельної тиші — єдиний, пронизливий до глибини душі крик, що вийшов з тисячей уст. Всі встають і з напругою впялюють очі на арену; там хилиться до землі старий мурин та підносить зпосеред ножів мале тіло. Поволі відходить з тягарем до ґардероби.

Виставу перервали.

— І пальми, батьку...

— Завтра мій синку! Завтра!

Ридання віддає відповідь мурина.

— Сонце...

— Чи тебе болить що, Люїсе?

— Ні, батьку. Але ми вже не будемо більше танцювати посеред ножів?

— Ніколи, мій сину!

— Як гарно, батьку... будемо оглядати сонце... я буду їсти торти... і з тобою працювати на плянтації і засаджувати пальми... Ніколи вже більше ножів, ніколи...

— Ніколи, мій сину!

— Батьку, мені вже так весело!

І Люїс глянув на батька. Через тіло, що лежало у грубих завоях пройшли конвульсійні дріжаки.

— Ніколи більше сину! — закричав з жахом мурин і схилився над малим тілом. Одначе не дістав уже ніякої відповіди...

Плянтація Калядолідо лежить в повному сонці. Вона запущена і пальми пнуться самітно до сонця. Старий мурин сидить на порозі самотної хатинки та глядить у далечінь. Час-до-часу сплескує в долоні і викликує проти себе:

— Браво, Люїс Кінґ! Браво! Да капо!

Люди кажуть, що це старий божевільний.

Перекл. Є. К.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Ч. 28. Субота, 18 (6) лютого 1888

НА ЩО ЯШЛИ НАШІ ГРОШІ..

У передовій статті п. н. „Крайня пора" мова про те, що невважаючи на те, що від пяти літ істнує „Руське товариство педаґоґічне", русини належать до польського такого товариства.

„Але знаємо, на наш сором, що нині на 1800 членів польського педаґоґічного товариства майже чи не половина русинів. Тисячі руського гроша вплинули до каси цього товариства, а за ці гроші заснувало воно й утримує промислові школи в Бережанах, Дрогобичі, Ярославі, Перемишлі, Станиславові, Новому Санчі, Ряшеві і Тарнові, та вищі жіночі школи у Стрию, Сяноку, Яслі, отже в більшій частині на руській землі, але в тих школах мова навчання виключно польська. Доживаємо отже того сумного вид[illegible]ща, що власними грішми причиняємось самі до польонізації краю, а саме до винародовлення наших майбутніх промисловців та жіноцтва, цього найважнішого фактора в національному вихованні".

Стаття кінчиться закликом, що русини повинні горнутись до свого педаґоґічного товариства, а „гріш руський обернути в виключний хосен руської школи і руських дітей. Зібравшись разом зуміємо на своїй землі устоятись проти всякої шиканади.. Руський кровавий гріш нехай від нині йде в руські руки, на руські видавництва, які найуспішніше спинять польонізаційні тенденції".

НА ОКРАЇНІ БУКОВИНИ.

У дописі п. н. „З глухої Підмолдавії" дописувач пише про „відносини русинів на окраїні Буковини", тобто в повітах серетськім, сучавськім та радовецькім.

„Повіти сучавський і радовецький, правда, переважно румунські, але ще й тепер припадає на руську народність повна четвертина їх населення; за те серетський повіт виявився був при конскрипції в р. 1880 переважно руським. Так „виявився був", але яким виявиться при найближчім списі людности, — це вже „відають боги"!.. Зрештою завдання тих могутніх „богів" не таке то дуже й важке: Пітьма темна залягає весь люд як румунський так і руський, тож і не диво, що не найдеш в ньому ані іскри національної самосвідомости, і він дає собою поводити, куди кому подобається. Оце останнє нещастя саме й веде за собою таке швидке винародовлення руського люду. Бо й на чому йому темному спертись? Панотець, хоч часто зроду русин, є завзятим румуном; учитель румун; богослужба в церкві румунська, наука в школі по румунськи; ба, навіть у цісарських судах та урядах не прозивають — як це з нами в . . . . діється — румунську мову „мужицькою", але шанують її, і кожний урядник, чи вищий чи нижчий, чи німець, чи поляк, говорить нею, аж „любо слухати". При таких обставинах не диво, що темний русин думає, мовби уживання румунської мови на Буковині не тільки чернівський митрополит наказав, але може й сам Бог узаконив. Отак вяне-усихає поволі руська народність, мов та цвітка вирвана зі свого ґрунту, усихає, несвідома навіть, що колись жила!"

Пора подумати про відпустку!

Всі знаки на небі й на землі заповідають, що весна цього року буде дуже рання. Зате літо має бути перепліта не. І так: після гарячого червня — має прийти слітний липень, опісля чудовий серпень, а по серпні вже — як Бог дасть. Зрештою у вересні всі майже вертаються до своїх занять й починається осіння гарівка, коли чоловік властиво не знає, що там на дворі діється.

Вже стільки разів ми собі постановили, щоб булоб варта влаштувати чергову відпустку зовсім інакше, але завжди якось так складається, що не можемо нікуди рушитися, бо забракло грошей. Щось щоправда там ми наскладали, щось позичили, викомбінували — але це все замало.

Надія на цьогорічний доплив гроша не заповідається рожево. Застановімся, чи не можна булоб найти якогось іншого виходу. Якщо герої роману починають від припадку й завдяки обставинам можуть здобути кохану вже в першому томі — то чому ми, живі люди, не маємо з цього скористати? І оце тепер надається небудьяка нагода.

Відкривається нова клясова льотерія. Число льосів зменшують на 35.000, інакше — настільки ж чисел зменшиться число кандидатів до виграних, яких є 80.000. А тому, що ґльобальну вартість виграних збільшили, отже є в чому попробувати щастя. І ще один, важний для нас дуже вигляд: внаслідок поділу льосів на пять частин, за кожну виграну зможе старатися пять осіб, а не чотири, як було давніше.

Недавно принесли відомости, що якийсь німець уже четвертий раз вибирається в дорогу довкола світа.. пішки. Йди собі, приятелю, навіть навколішки, як той старий індієць, але я, маючи гроші в кишені, волію подорожувати самоходом, аеродинамічною лінією, люксусовим кораблем, або навіть й цим найновішим Лікедом, що саме в порі відпусток зачне нас возити в хмарах.

Отже куплю льос до сорок першої льотерії та може щось більше виграю.

Економічний огляд.

ПРЕСА, РЕКЛЯМА, ОГОЛОШЕННЯ.

Преса доходить до всіх суспільних верств. Вона уформлює опінію і віддає при тім велику прислугу промислові та сповнює значну ролю у господарському розвою. Не лише статті, інформації присвячені цілости господарського життя впливають на його розріст, але теж і платне оголошення.

Найліпші інтереси роблять фірми, що кидають багато грошей на рекляму. Досвід світа — голосом цифр, явно проголошує, що рекляма очевидним незаступне явище, мотор торговлі й промислу. Такі корифеї студіїв над реклямою як Матай, Сейферт, Кассон або Бермян звертають увагу, що з усіх засобів реклями найважніше є оголошення пресове. Оголошення є для інтересу тим, чим для машини пара. Ці слова мають за собою довгий досвід. Перше оголошення появилось в англійськім часописі 1622 р., а за часів Кромвеля виходила вже двічі тижнево газета „Паблік Адвейсер", що поміщувала виключно оголошення.

Революційні для оголошення є обчислення Альбрехта Бляв. У своїй праці над оголошеннями в німецькій пресі він стверджує на підставі докладних обчислень, що 70—80% сум видаваних на світі —промислом і торговлею на рекляму, припадає найбільше на пресові оголошення. Німці багато літ присвятили теоретичним і дослідним дослідам над психольогією реклями. Ці досліди при аналогічних даних з інших ділянок в інших краях доказали, що вартість реклями залежить у великій мірі від моменту, в якому вона до клієнта доходить. Пресове оголошення найкраще підходить під ті моменти. Воно є гнучке, елястичне і точне. В ньому знаходить читач те, чого вимагає підсвідомо його інтерес, затемнений тимчасово якимсь упередженням.

Руд. Сейферт у своому підручнику реклями подає цікаві висліди анкети у справі інтенсивности читання оголошень. Цю анкету перепровадив серед 1.732 осіб ріжних суспільних верств. Дійшов він до висновку, що постійно читає оголошення 36,9%, при ріжних оказіях 53,1%, цілком не читає лише 10%.

Німецька пропаганда і рекляма стоїть на послугах державної господарки і підлягає мін. пропаганди, що до помочі покликало окремий дорадчий комітет для торговлі і промислу. Італія вже 1929 р. піднесла рекляму до чинника найважнішого у продукції і обміні товарів. В торговельних і вселюдних школах впроваджено рекляму як обовязковий предмет.

У Злучених Державах промисл і торговля кидає річно на рекляму 1.250 міл. долярів, з чого 625 міл. на пресу. Реклямою займається понад 2 тисячі бюр реклямових, а обороти більших сягають до 60 міліонів долярів річно.

Це все говорить промовисто, яке велике значіння має рекляма, головно пресова. У нас вона марна. Наші підприємства ставляться до неї з недовірям, забуваючи, що тратять через це великі гроші. Наш народ читає газети, як говориться „від дошки до дошки", отже і оголошення і цікавиться ними. Одначе воно мусить бути вміло зредаговане, прецизійно, ясно і добре. І тоді воно принесе велику користь не лише даному підприємству, але зазнайомить покупця, де він може без посередника купити відповідні речі. Рекляма — добра і солідна — це ощадність у повному розумінні цього слова, без якої нинішне життя не може вже обійтися.

О. Я.

Де українські міліони?

Одна велика фінансова установа в Польщі зайкала недавно пресову анкету. Учасники анкети довідалися від одного з директорів цєї установи, що щадничі вклади, зложені в тій установі в минулому році, зросли в порівнанні з 1936-тим роком на дальших 127 міліонів. Сто двацять і сім міліонів!

Гарна сума. Є чим радіти. По перше радіє установа тим, що люди так гарно щадять, а подруге тим, що несуть свої ощадности саме до неї. На жаль, це не українська установа... І тому її радість з цього приводу не є нашою радістю. Бо що між тими міліонами є також міліони, зложені на ощадність українським щадником, — це зовсім певне. Не знати тільки докладно, скільки там є тих українських міліонів. Коли брати під увагу відношення у скількости населення, то українці, які становлять кругло пяту частину населення Польщі, могли зложити там своїх 25 міліонів. Та припустім, що українці вложили тільки половину з того, або тільки 10 міліонів. Також гарна сума.

Подумаймо тільки, як оживилось би наше господарське життя, колиб і міліони попали були до своїх, українських банків! Скільки повстало би нових підприємств, скільки варстатів праці! А скільки безробітних дістало би працю... і скільки кредитів дісталиб наші люди... А все це можливе і реальне: тільки треба мати більше довіря до своїх банків, які чейже на те довіря цілком заслуговують!

—o—

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

КОРПОРАЦІЇ В ПОЛЬЩІ У ПРИХИЛЬНОМУ НАСВІТЛЕННІ.

У двотижневику „Господарка Народова" з 1. лютого ц. р. поміщена стаття Жембоцького п. н. „Зесполи". Автор обговорює актуальний тепер у Польщі проєкт впровадження до життя примусових бранжевих організацій, тобто корпорацій. Зі становищем автора можна чи можна погодитись, та треба признати, що автор оперує своїми аргументами добре і переконливо.

У статті в попередньому „Ек. Огляді" показали ми голоси негативні до згаданого проєкту. Варто зупинитись на позитивних голосах (щоправда менше численних). До таких належить голос п. Жембоцького.

Автор у першу чергу зазначує, що лібералізму в дійсности в Польщі нема. Свобідне рішення підприємця є вже тепер дуже сильно обмежене в користь ріжних державних чинників. Тому примусові бранжові організації дуже мало (?!) змінилиб господарську дійсність. Автор представляє перше ствердження: теперішня система бранжевих організацій, які контролюються і регулювалиб діяльність підприємців по думці бажань уряду є остільки доцільне, остільки існує рішення, охота і можливість послідовно вести дійсно — інтервенційну політику. Автор є прихильником інтервенції і це виразно заявляє. Він уважає, що ясна і тривала інтервенційна політика краща, ніж політика хитка, невпевнена. Підприємець — говорить він — усе може амортизувати в своїй калькуляції, тільки не „невідому". Послідовна система краща від зарядних інтервенцій, висилуваних від випадку до випадку. Практичною прикметою корпорацій є те, що сама організаційна еманація промислу стає партнером госп. адміністрації, яка веде інтервенційну політику, і то партнером тим цінним, що є він критично настроєний до державного інтервенціонізму. Але впровадження до життя корпорацій повинно бути вязане з окресленням мети, засобів і границь інтервенційної політики та з волею цю політику реалізувати.

СПРОНИНЕНА СТАТИСТИКА ПРО НАСЕЛЕННЯ ПРОФ. РОМЕРА. — НЕСЛУШНІ АЛЯРМИ ПРО УКРАЇНСЬКУ НЕБЕЗПЕКУ.

Після невдач проф. Ромера в його статистичних вдосконаленнях, що їх виказали дир. Павлій і проф. Кубійович, потерпів проф. Ромер новий удар, і то з боку свого компаніонала, ще й до того члена тої самої організації („Заход"?). В місячнику „Дрогі Польскі" появилась статти дир. Ст. Сасорського, який доказує, що статистика проф. Ромера, якою він орудує у своїй патріотичній пропаганді і нагінці на українців, є фальшива. Цією статистикою послуговувався Ромер у численних своїх виступах і в брошурі „З біософольогії Річпосполитої Польської", виданій мин. року, доказуючи, що в південно-східних воєвідствах римо-католики мають менший прир. приріст від греко-католиків і що з цього приросту більше емігрують римо-католиків ніж греко-католиків (відплив до інших воєвідств або за границю). Дир. Сасорський оминає політичних висновків, бо вважає, що це не вяжеться тісно зі статистикою. Він старається бути обєктивним. Він виказує, що фальшивий статистичний підхід проф. Ромера є фальшивий в тому, що він спирається на замалто короткому обсерваційному часі, беручи під увагу чотиролітний період (1927—1930). Дир. Сасорський взяв рр. 1923—1936 і дістав зовсім іншу картину в некористь греко-католиків (обниження уродин 18.5%, тоді, коли в цілій Польщі 12.1%). Вказівник приросту населення корисний для греко-католиків, коли взяти за основу 1927 р. При всіх інших основах вказівник є зовсім нижчий. Приріст гр.-кат. у перших роках після війни був високий, а в останніх роках дуже низький, на 10—15% нижчий від приросту римо-католиків. Також на еміграційному відтинку інформації проф. Ромера будять застереження дир. Сасорського.

СВІТОВА ХРОНІКА.

В НІМЕЧЧИНІ СТВОРЕНО „ВІЙСЬКОВУ ГОСПОДАРСЬКУ РАДУ".

Національне господарство Німеччини підлягає щораз сильнішій мілітаризації. Воно стає „оборонним господарством" у повному значінні тих слів. Постановлено тепер м. і. створити „Військову Госп. Раду", яка матиме за завдання зосередити всі засоби і сили для скріплення господарського життя і гарантії політичної безпеки Німеччини.

ДЕРЕВНІ БАГАТСТВА СОВІТІВ.

З проголошеної в закордонній пресі господарської статистики Совітів у звязку з закінченням 1937 року вийнявмо цікаві інформації про стан лісів. І так у СССР є 992.5 міліонів гектарів ліса. Щорічний доріст досягає 640 міліонів кубічних метрів, з чого половину вирубують. Тепер є в совітських лісах коло 82 міліярдів кубічних метрів дерева, відповідного для вирубу. З трудом можна уявити собі велич цього деревного запасу. Колиб збудувати з нього стіну 10-метрової висоти і такої ширини, то осягнулаб вона довжину 320 тисяч кільометрів.

З нашої кооперації.

ЗРІСТ ЩАДНИЧИХ ВКЛАДОК В КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВАХ.

В 1937 р. число кредитових кооператив, членів Р.С.У.К. зросло на 74 нові кооперативи, переважно сільські т. зв. Українські Райфайзенки. З днем 1. І. 1938 р. усіх кредитових кооператив членів РСУК було 668. В цих кооперативах, де виказалися Центробанку було в тім дні вкладок ощадности на суму 8.597.140 зол., уміщених на 79.974 вкладкових книжечках. Так отже в 1937 р. вкладки ощадности у наших кредитових кооперативах зросли на 1.204.707 зол., а число вкладчиків на поверх 11 тисяч. На одну кооперативу припадає пересічно по 12.861 зол. щадничих вкладок. Хоч треба ствердити поступ у тім напрямку, всеж з господарського погляду суми ці дуже малі.

Сторінка без політики.

„Музей пані Сімпсон".

Так назвали своє підприємство американці, які хотіли на популярності б. пані Сімпсон, тепер княжни Віндсор, заробити добрі гроші. У Бальтіморі, родинному місті пані Сімпсон заложили вони музей, присвячений памяті й памяткам княгині Віндсорської. Вони закупили гарну, хоч невелику віллю, в якій кн. Віндсор провела частину свого життя і зібрали багато ріжних памяток звязаних із нею, як нпр. світлини, документи і т. д.

Той музей не проіснував навіть і 10 місяців і скінчив своє безславне животіння. Калькуляції американських ґешефтярів, які рахували на емоційну силу притягання сензації і скандалу, перерахувалися у своїх обчисленнях.

Ні два великі образи „знаменитих малярів, які хотіли залишитися незнаними" (до речі: доволі наівні копії почтових листівок), ні „колиско Віндсорів", ні колиска п-і Сімпсон, ні мініатурний модель замку Бельведер, ні два великі „генеальоґічні дерева", ні вкінці велике ліжко з альковою, в якому спала колись княжна Віндсору — не притягнули публики, або краще кажучи, притягали її лиш доволі короткий час.

Першого дня цікаві виривали собі просто з рук білети, що коштували 1 доляра. Такий успіх мав музей приблизно тиждень. Відтак гості перестали приходити. По місяцеві знизили ціну білетів до 50 центів, по двох до 25 центів. Останніми часами до музею пускали вже даром, але вже навіть прислуга говорила про нього з нехіттю. Тепер „музей" закрили. Віллю, яку купили за добрі гроші, не уявляє тепер собою майже ніякої вартости. Вона побудована вже дуже давно, стіни порисувались у ній і ніхто не хоче вже там мешкати. Її мабуть розберуть і клаптик землі, на якій вона вибудована, продадуть. Підприємці потерпіли на музеї великі втрати.

Дивогляди законодавства.

Очевидно, що таких дивоглядів найбільше в Америці, яка взагалі має славу краю дивоглядів. Зокрема Злучені Держави є справжньою копальнею дивоглядів. Зокрема, коли йде про законодавство, то там таких дивоглядів чимало хочби тому, що кожний стейт має свої окремі закони і живе своїм власним життям.

І так нпр. в Мериленді недавно проголосили вияснення губернатора, що молодого чоловіка, який шість разів на тиждень відвідує молоду дівчину, родичі можуть уважати офіціяльним женихом.

В Мільвокі ніхто не сміє залишати на вулиці свого авта довше як дві години, якщо до авта неприв'язаний... кінь.

В Огайо проголосили обіжник, що на його підставі кожне звіря, яке після сумерку появляється на вулиці, повинно мати червону ліхтарку . на хвості.

У містечку Ватерльо, у стейті Небраска влада заборонила всім фризієрам їсти цибулю й часник від год. 7. ранку до год. 7. вечором.

У стейті Ута по наказу губернатора підчас танців пари повинні так гуляти, щоб мужчина і жінка були відділені від себе до тієї міри, щоб зовсім себе не доторкалися.

В Огайо, на підставі закону, кожна особа, на якій виконали суд лінчу, значить, яку повісила розлючена юрба, має право домагатися від уряду суму, що не перевищає 550 долярів.

У Каліфорнії злочином уважають стрільбу птиць і звірят, за виїмком китів, на яких можна полювати, але не інакше, як на... автах, або на... літаках.

Убив, щоб умерти.

Перед судом присяглих у Клягенфурті станув підсудний Адольф Бреннер, якого обвинувачують в убивстві вуличниці Марії Ґрацер.

У суді заявив він таке:

— Я трус, я добре знав, що в мене ніколи не стане відваги покінчити зі собою. Тому я виконав злочин, за який карають тільки смертю...

Предсідник суду запитав його:

— Чому ви хотіли вмерти?

— Цього дня я був незвичайно песимістично настроєний. Мене давила безмежна нудьга і зневохота до життя. Та покинути той нещасний світ не так воно легко. На щастя, я багато випив. Під впливом алькоголю мене обхопила одна думка: вбити. Мене зловлять і покарають смертю. Кого вбити? Я пригадав собі проститутку Марію Ґрацер, самітну, всіми забуту, нещасливу жінку, для якої смерть булаб імовірно визволенням. Я вишукав собі добрий ціпок, пішов до неї і завдав їй два сильні удари по голові. Тепер ви вже знаєте все.

— Чи ви хочете й тепер умерти, як передтим?

Бреннер відповів рішуче:

— Я убив, щоб умерти. Тепер після вбивства смерть стала для мене необхідна. Хочу вмерти. Стратьте мене.

Одначе суд рішив перервати розправу для доповнення слідства.

Які святі є опікунами ріжних професій?

42 роди професій має на Заході таких святих — своїх опікунів: пекарі — св. Вініфреда, фризієри — св. Людвика, городники — св. Дороту, книгарі — св. Івана, пивоварі — св. Фльоріяна, щіткарі — св. Антонія, милярі — св. Лукіяна, ткачі — св. Павла, столярі — св. Йосифа, лікарі — св. Косму, фарбарі — св. Маврикія, перевізники і моряки — св. Христофа, рибалки — св. Петра, золотники — св. Евгенія, капелюшники — св. Вільгельма, рільники — св. Ізидора, пасічники — св. Зосима, ловці — св. Губерта, правники — св. Івона, шлюсарі — св. Прота, млинарі — св. Арнольда, гірники — св. Варвару, музики — св. Цецилію, малярі — св. Луку, шпилькарі — св. Севастіяна, гончарі — св. Гавдентія, пастухи — св. Веделіна, шевці — св. Криспіна, оптики — св. Фрідоліна, кравці — св. Вонавентуру, гарбарі — св. Климента, екзекутори, коморники — св. Матея, подорожні — св. Рафаїла, шліфарі — св. Боніфатія. Найцікавіше в тому стані те, що перекупні крадених річей вибрали собі теж між святими опікуна і саме чомусь св. Юрія, який, як відомо, в нас є взагалі опікуном купецтва.

Священник, рукоположений сином.

Рідкий, якщо не перший випадок в історії церкви трапився 10. ц. м. у Штрасбурзі. У присутности штрасбурського епископа Руха, генерального вікарія епископства Дуве та багатьох інших представників відбувся обряд рукоположення на священника Антона Ортальо, 65-літнього старця.

Ортальо, який походить із родини льотаринських урядовців, уже замолоду був ревним католиком і всі свої вільні хвилини присвячував церкві. Він оженився, коли ще як 25-літній молодець і став батьком 11 дітей, з яких 9 ще живе. Шість його синів стало священиками, або монахами.

Шість літ тому Ортальові померла жінка. Тоді вдовець рішив зреалізувати мрії молодости. Пять літ учився він на теольоґічному факультеті у Штрасбурзі і саме тепер, перед кількома днями став священиком.

Цілий обряд відбувався у каплиці епископа. Епископ Рух висвятив Ортаня на священика й поблагословив його. Але сам обряд рукоположення виконав син нового священика, також священик.

ТРАГІЧНЕ ВЕСІЛЛЯ.

У югославянському селі Стретнику, недалеко Београду відбувалося минулого тижня в домі одного багатого селянина весілля його дочки. Гості бенкетували й весело бавилися на першому поверсі дому. Надолині, на невикінченому ще партері містилися стайні і господар поскладав сіно. Хтось з гостей кинув мабуть нагорі незагашену папіроску, яка крізь щілину в підлозі (дім не був ще зовсім викінчений) впала на сіно. Сіно тліло доволі довго, але підчас забави ніхто не звертав уваги на це. Раптом цілий дім станув у вогні. Підлога завалилась і гості попадали у вогонь. Зі згарищ добули 30 трупів, 6 осіб померло в лічниці. Померли теж і новоженці. Важко ранених є 10 люда.

—o—

ВЕСЕЛЕ.

АМЕРИКАНЕЦЬ У НЕБІ.

Один американець дістався до неба і там став оповідати нечувані історії про водопад Ніягари, про його величину, красу і т. п. Присутні слухають із зацікавленням, один тільки з них, старець із сивою бородою, не показує зацікавлення, що більше, остентаційно позіхає і дивиться легковажно на американця.

— Чи може думаете — звертається до нього американець — що ті міліони кубічних метрів води не зробилиб на вас враження?

— Очевидно, що ні!

— А хто-ж ви?

— Я Ной!

*

Два американські туристи зустрілися й оповідають собі дива про свої родинні стейти.

— В моїх околицях є озеро глибоке на дві тисячі метрів — каже один.

— Дрібниця! — відповідає другий — в моїм стейті ще глибше озеро. Прошу собі уявити, що минулого року один мій сусід поринув у воду того озера, щоб купатися і більше вже не вернувся.

— Ну, і що з цього? Воно ще нічого не доказує.

— Що? Нічого? Але-ж треба вам знати, що в місяць пізніше написав він до дому листа, з Австралії, в якім просив переслати йому одяг, що його оставив на березі озера!

ВИКРУТ.

Бернард Шов не любить відвідин. Товариські балачки його дуже нудять. Проте його засипують постійно запрошеннями, від яких він старається якось викрутитися.

— Чи не моглиб ви нас завтра відвідати? — питає письменника дуже ввічливо жінка багатого банкиря.

— На жаль — викручується Шов — завтра маю відвідини у містера Торна.

— А післязавтра?

Також не маю часу. Приобіцяв відвідини у містера Люнта.

Але пані директорова не дарує:

— А може вам буде відповідати неділя за два тижні?

Шов призадумується хвилину:

— Неділя за два тижні? Ні, на жаль, також ні. Мушу піти на похорон!

ДВОГОЛОВИЙ ОРЕЛ.

Один з австрійських князів був відомий з того, що був великим ворогом ловів. Всеж таки одного дня висказав побажання що хоче застрілити орла. Тому прислужники дістали десь живого орла і примістили його, розуміється, добре привязаного, на одному з дерев у шенбрунськім парку. Князь довго стріляв, аж врешті поцілив. Тоді віддали забитого орла князеві, розуміється, на срібному підносі.

— Ось орел, що його Ваша високість зволили ласкаво застрілити!

Князь довший час оглядав на всі боки свою добичу з виглядом великого знавця і врешті сказав:

— Неможливе! Цеж не орел! Адже орел має дві голови! Цеж знає вже й найменша дитина в Австрії!

НЕСЛУШНЕ ОБУРЕННЯ.

— Пане, ви дивитеся на мене, як на дурня!

— О, навпаки, уважаю вас за знаменитого відгадувача думок!

У ВОРОЖКИ.

— Пане, стережіться, вам грозить небезпека!

— Яка?

— Ожснитеся!

Станиславівщина в обороні Митрополита.

В ч. 33-ому „Діла" з 15-го лютого ц. р. помістили ми коротеньку замітку про маніфестацію громадян Станиславова у звязку з нападом пос. Войцеховського на нашу Церкву та Митрополита Андрея. Сьогодні містимо надісланий нам довший допис. — **Ред.**

Вже добігає 40 літ від часу, коли теперішній Митрополит став станиславівським єпископом і на тому становищі був півтора року. Цей короткий побут у Станиславові записався у серцях вірних станиславівської дієцезії буквами подиву, любови і вдячности за церукотворні памятки, що їх Великий Владика лишив у Станиславівщині.

Тому на першу вістку про жалюгідну атаку посла Войцеховського в соймі на нашу Церкву і її Достойного Архипастиря відгукнулась ціла Станиславівщина, одна з перших, закладаючи рішучий протест проти вмішування ворожих нашій Церкві і нашому народові чинників у наші церковні справи та проти клевет на нашого Архипастиря.

Дня 10-го лютого ц. р. зібралось станиславівське громадянство в найбільшій нашій театральній салі „Українського Сокола". Приявних було коло 1200 осіб так, що по годині 8-ій вечором мусіли салю замкнути, бо не було місця, і других тільки громадян вернулося домів.

До президії увійшли: д-р Маланюк, п. радникова Рубчакова, пп. Березовський і Джус. Секретарював м-р О. Ясеницький.

Після реферату адв. д-ра Ю. Олесницького збори приняли резолюції:

„На вістку про нечувану напасть польського посла Войцеховського у варшавському соймі на нашу греко-католицьку Церкву, а особливо на нашого Найвищого Пастиря Митрополита Андрея Шептицького й підчиненого Йому духовенства — українці Станиславівщини, зібрані на зборах 10-го лютого 1938 заявляють, що твердо постоять в обороні нашої найбільшої цінности гр.-кат. Церкви.

„Українці Станиславівщини пересилають Свому Найвищому Єрархові Митрополитові Андреєві Шептицькому вислови відданости і синівської любови та заявляють, що Його становище, це становище цілого українського народу."

Реферат і резолюції приняли збори грімкими оплесками, а відчитання слів, які Митрополит сказав до представників нашого народу підчас маніфестації у Львові, вислухали всі стоючи.

Збори закінчились відспіванням національного гимну.

•

В неділю, 13-го лютого українське громадянство Станиславова виповнило катедральну церкву по береги. І в церкві не могли всі поміститися.

Перед престолом заняли місця представники українських товариств і б. старшини УГА.

Службу Божу в намірені українського народу, української гр.-кат. Церкви та її Патріярха відправив о. Савраш, а по Службі Божій відбулись суплікації при участи трьох священиків, станиславівських сотрудників

•

В год. 11-ій передполуднем відбувся зїзд виділових читалень „Просвіти" станиславівського повіту.

Прибуло коло 400 виділових, що виповнили салю „Народньої Торговлі".

Відкриваючи нараду голова Філії д-р Ю. Олесницький зреферував справу напасти посла Войцеховського на нашу гр.-кат. Церкву і її Голову, Митрополита Андрея Шептицького, а збори приняли промову і резолюції грімкими оплесками. На салі панував піднеслий настрій. Слів Митрополита зібрані вислухали стоючи, а збори закінчило грімке: „Ще не вмерла".

•

Цього самого дня відбулися у домівках читалень „Просвіти" у Станиславові: на Бельведері, на Гірці і в Книгинині-місті просфори.

Всюди був великий здвиг учасників і всюди по посвяченні просфори місцевими оо. сотрудниками, по зясуванні справи злобного нападу посла Войцеховського (референти: д-р Ю. Олесницький, дир. Никифор Даниш і уч. Макогон) зібрані серед великого захоплення ухвалили резолюції, як на зборах громадянства.

Так ціла Станиславівщина одноголосно, без винятків і без ріжниці поглядів заявила, що для своєї Церкви і її Пастиря Митрополита Андрея має любов і відданість і в обороні Їх готова на всякі жертви. Провокації ворогів протиставить наше громадянство свою солідарність.

Ю. Е. О.

З промов українських послів у соймі.

ДО ПІВДЕННО-СХІДНИХ ВОЄВІДСТВ СТАВЛЯТЬСЯ ПО МАЧОШИНОМУ.

Промова посла Гриня Тершаківця на пленарному засіданні сойму в дискусії над буджетом міністерства комунікації.

На початку своєї промови пос. Тершаковець порівняв: На 100 квадратових кільометрів території припадає у Франції 120 км. доріг, в Англії — 128,8 км., в Данії — 112,5 км, в Бельгії 99,7 км., у Німеччині 46 км., у Польщі — 15,3 км. Коли брати під увагу кількість мешканців, то на 10.000 людности припадає: у Франції 156,1 км. доріг, у Данії — 147,2 км., в Англії — 92,8 км., у Німеччині — 42 км. в Бельгії — 40 км. а у Польщі 17,5 км. доріг, а у львівському воєвідстві на 100.000 мешканців припадає 14,7 км. Гірше, як у Польщі, з дорогами є на Мадярщині, в Альбанії, у балтійських країнах і в Совітській Росії.

Загальна кількість битих доріг у Польщі не переходить сьогодні 60 тисяч кільометрів, з чого з уліпшеною поверхнею є ледви 2.000 км.

За рр. 1924—1936 вибудували у Польщі 11.542 км. доріг з твердою поверхнею. Коли в тому часі у келецькому воєвідстві вибудували 3.107 км., в люблинському 1.891 км., то у львівському 147 км., у тернопільському 96 км., а у станиславівському 49. км.

„Ця сердечна опіка південно-східними воєвідствами — казав пос. Тершаковець — це мабуть наслідок того, що центральний уряд зліквідував Краєвий Виділ у Львові і забрав його масток, який рахували на сотні міліонів, а який служив на розбудову доріг, регуляцію рік та меліорацію".

У дальшій частині своєї промови пос. Тершаковець спираючись на докладних статистичних даних представив поганий стан доріг та ствердив, що нпр. львівське воєвідство, в якому промовець живе і яке добре знає, не має потрібних фондів, щоб той стан змінити на кращий. Накладати нову данину на людність не можна, бо вона і так вже дуже обтяжена дороговими тягарами. Але якась поправа необхідна.

„Хто мав нагоду — говорив пос. Тершаковець — їхати в нас так званою „польською дорогою" в часі перед весною і в мокру осінь, а навіть влітку, в часі дощу, той довго памятатиме цю їзду. Я нічого більше не бажав би собі, тільки того, щоб панове посли з західних воєвідств і панове з міністерства комунікації зробили собі прогульку по тих дорогах у часі вогкої пори року. Вірю, що тоді дістала би наша частина краю відповідні фонди з державного скарбу на дорогові інвестиції, без ніякої нашої агітації. Мені здається, що одному з панів міністрів з подорожі по такій дорозі в ліському повіті трапився випадок, що коні мусіли тягнути міністеріяльне авто і тепер там будують добру биту дорогу".

Свою промову пос. Тершаковець закінчив: „Домагаємося від державного скарбу відповідних фондів на будову битих доріг у південно-східних воєвідствах, бо досі цього не було. Наші вимоги умотивовані, український нарід має право вимагати і від тих вимог не відступить"

НЕМА ФОНДІВ АНІ НА ДОРОГИ АНІ НА РЕГУЛЯЦІЮ РІК...

Промова посла Івана Заваликута на пленарному засіданні сойму в дискусії над буджетом міністерства комунікації.

Політика міністерства комунікації у відношенні до українців — говорив пос. Заваликут — не змінилася. Це міністерство не признало ніяких фондів на будову нових залізничих шляхів у південно-східних воєвідствах, до служби при залізниці і далі не приймають українців, ані на урядовців ані на звичайних робітників. Ліцитації і достави на терені львівської залізничої Дирекції і далі відбуваються без участи українців ремісників та промисловців, хоч вони складають корисніші оферти. Української мови і далі не шанують на залізниці, не вважаючи на на те, що це торговельне підприємство.

Таким чином політика міністра комунікації іде в розріз з політикою премієра Складковського, який виразно підкреслив, що його бажанням є, щоб кожний громадянин був ситий та задоволений. А хіба можуть бути задоволені робітники-українці, які залишаються без праці і хліба, в той час, як на їх місце спроваджують чужих робітників.

Друга важна справа, яку порушив пос. Заваликут — це справа регуляції Прута та Черемоша, які своїми повенями нищать майно гуцулів. У західніх Карпатах призначують на регуляцію рік великі суми, там видається великі гроші на коштовні водні будівлі, але ніхто не думає про регуляцію Прута і Черемоша. „Нема фондів — говорив пос. Заваликут — ані на дороги, ані на регуляцію рік, але зате є фонди на політичні цілі для Гуцульщини, як на штучне творення гуцульської мови, видавання гуцульського календаря, воження гуцулів по цілій державі та кормлення їх на прилюдний кошт. На ті цілі знаходяться фонди, але мушу сказати, що тим гуцулів не накормиться".

Вкінці пос. Заваликут зголосив дві резолюції: 1) сойм взиває уряд призначити відповідні суми на будову залізниць і доріг у південно-східних воєвідствах, а передовсім на будову залізниці на лінії Коломия—Косів—Буркут на Гуцульщині; 2) сойм взиває уряд призначити на регуляцію Прута, Черемоша та інших рік у східних Карпатах суму щонайменше 5 міліонів золотих.

„ВАМ ТОЙ ЙОРДАН БОКОМ ВИЛІЗЕ!"

Промова посла З. Пеленського на пленарному засіданні сойму в дискусії над буджетом міністерства внутрішніх справ.

У чорашньому числі подали ми коротеньку згадку про цю промову. Сьогодні подаємо додатково важніші місця.

ОРГАНІЗАЦІЯ ВУЛИЦІ — ЧИ РЕФЕРАТ БУДЖЕТУ.

Реагуючи на промову посла Войцеховського пос. Пеленський говорив: „Ведемо дебату над міністерством внутрішніх справ. Але мушу обєктивно ствердити, що ми не мали змоги чути реферату з буджетової комісії над буджетом міністерства внутрішніх справ.

„Слухаючи промови п. референта малося враження, що це кандидатська промова на „президента Секретаріяту Порозуміння польських суспільних організацій". У своїй промові ужив референт слова „вулиця", звертався до тієї вулиці, грозив нам тією вулицею, що більше, сказав: **вам той Йордан боком вилізе.** Що це має значити, пане после? Що Йордан нам *боком* вилізе! (Пос. Войцеховський: Будемо вас критикувати за вашу злу політику!) Пос. **Пеленський:** Це ви тепер дуже делікатно говорите. Це у вас тепер називається критика! Це ви так, пане посол, розумієте, що нібито критика *боком* вилазе!

Тисяча книжок і нот по знижених цінах

знижка цін 20–80%

В КНИГАРНІ НАУК. Т-ва ІМ. ШЕВЧЕНКА, ЛЬВІВ, РИНОК 10

від 21. лютого до 31. березня

ПОВІСТИ І ОПОВІДАННЯ

	ЦІНА звич.	ЦІНА зниж.
Авдикович: Моя популярність	1.80	0.60
опр.	3.80	1.50
Арцибашев: Дикі, повість	2.05	1.00
Анищенко: Баланс, оповід.	4.80	1.40
Бальзак: Горіо, роман	7.65	2.50
Біч: Залізний шлях	3.00	1.50
Бішоп: Лібертація	6.75	2.00
Бирчак: Урвана пісня	0.70	0.30
— Золота скрипка	2.00	1.60
Божко: Чабанський вік, оповід.	4.05	1.30
Брилинський: Сірі однострої	2.70	1.90
Будзиновський: Кожух не на мене	1.00	0.50
— Не будь звіром	1.60	1.00
— Опришок	0.70	0.40
— Осаул Підкови	2.00	1.20
— Пластуни	1.00	0.40
— Шаблею й грамотою	0.50	0.40
— Як чоловік зійшов на пана	2.50	2.00
— Шагін Герай	0.70	0.40
Бурж: Під гільотиною	1.50	0.90
Васильченко: Твори т. І. (оповідання)	5.85	2.00
— Твори т. ІІ. (оповідання)	7.85	2.50
— Твори т. ІІІ.	5.85	2.00
— Талант	0.90	0.45
Веретельник: Оповідання	0.60	0.40
Винниченко: Твори т. І—ХІ по	4.32	2.00
Віконська: Райська яблінка	5.00	3.00
Вовчок Маруся: Повість	1.80	1.20
Вражливий: Земля, оповід.	1.80	0.60
Гайм: Новелі	2.00	0.80
Гайне: Фльорентійські ночі	1.20	0.60
Гамсун: Вікторія, роман	0.80	0.40
— Мандрівні дні	0.90	0.40
— Під осінніми зорями	2.50	2.00
Гардінг: В країні вогняних птахів	2.70	1.50
Гашек: Пригоди доброго вояка Швейка І. т.	4.00	2.00
— Пригоди доброго вояка Швейка ІІ. т.	4.00	2.00
Гнатюк: Баронський син в Америці	1.80	0.60
Головко: Пасинки степу	2.25	0.80
Голубець: Люди й блазни, два томи	6.00	2.00
Гоголь: Вій	0.50	0.35
Горобець Г.: Дикий виноград	1.00	0.40
Горський: Отаман Хмара	0.50	0.40
Гришок: Весняні вечори	0.90	0.50
Грінченко: Оповідання	1.80	1.00
— Під тихими вербами	4.40	2.50
Грушевський: Бех-аль-джугур	0.15	0.10
Габоріо: Таємний підпомагач	4.00	2.00
Гаврштам: Мрії Каріни Бранд	1.60	0.60
— Вакації над морем	1.00	0.50
Гренджа-Донський: Оповідання з карпатських полонин	1.10	0.70
Деледа Г.: Плющ	1.80	0.60
Дереш П.: Оповідання	1.50	0.50
Деркач: В Млаках	2.00	1.00
— Композитор	2.00	0.70
— Марта	1.00	0.60
— Воєнний дідич	0.50	0.30
Дойль К.: Пропащий світ	4.00	1.50
— Пес Баскервілів	4.00	1.60
Домела: Самозваний принц	7.10	1.50
Досвітний: Гюлле	5.40	1.00
— Алай	5.20	2.00
Еверс: Індія і я	2.50	1.00
— Біснуваті	2.00	0.60
Єж: На світанку	1.50	1.20
Єндик: Проклін крови	0.80	0.60
Журбенко: Філістер	3.20	1.50
Зелігер: Злодій мільона	2.70	1.00
Заєр: Легенди	2.20	1.00
Зощенко: Останній пан	3.00	1.00
Зубенко: Зірка	2.00	1.50
— Галина	1.20	1.00
— Княгиня Романова	2.00	1.50
— Фатум	1.20	1.00
— Квітка на багні	1.50	1.20
Іванов: Поворот Будди, повість	2.00	1.00
Істраті: Михайло	5.60	2.00
Капій: Країна блакитних орхідей	2.50	1.50
Катренко: Пан Природа	1.50	0.50
Кащенко: З Дніпра на Дунай	2.20	1.00
— Кость Гордієнко — Головко	1.10	0.50
Келерман: Праведні душі	1.00	0.40
Квітка Основяненко: Вибрані твори	6.75	1.80
Кіплінг: Котуко	0.45	0.20
— Брати Моуглі	4.32	1.90
Клайст: Маркіза О.	0.50	0.35
Кміт: Тремтіння душі	1.50	0.60
Кобилянська: Людина	1.80	1.00
Коваленко: Жарти життя	2.20	1.00
Ковалів: Образки з галицької Каліфорнії	1.80	1.00
— Громадські промисловці, опр.	4.00	1.90
— Писанка	1.80	1.00
— В останній лавці	2.00	1.00
опр.	4.00	1.90
Колпачкевич: Золото	0.80	0.50
Колцуняк: Проти филь	1.00	0.50
Кониський: Непримирена	2.00	1.30
Копиленко: Весела історія	0.70	0.25
Короленко: Сліпий музика	1.80	1.00
— Черкес	0.90	0.60
Косач Ю.: Чорна пані, оповід.	3.00	1.00
Костомарів: Кудеяр	4.50	2.50
опр.	6.50	4.00
Коцюбинський: Коні не винні	0.90	0.50
— Для загального добра та інші оповідання	4.30	1.50
— Ціповяз	0.70	0.25
— В путах шайтана та інші оповідання, в оправі	5.20	2.00
— Твори том V (з ненадрукованої спадщини, дитячі твори, статті, листи і т. д.)	6.75	2.50
— Тіні забутих предків	1.50	0.60
Кузьмів В.: Хао—жень, в опр.	4.50	1.50
Купрін: Собача доля	0.40	0.30
— Остання любов Соломона	1.00	0.40
Крушельницький: Рубають ліс, опр.	10.80	5.00
Крушельницький А.: Буденний хліб	10.80	4.00
— Як пригорне земля	5.40	1.50
— Ірена Оленська	3.20	1.50
Куліш: Чорна рада (конф. знято)	2.00	1.00
— Оповідання	1.00	0.70
Ле: Танець живота	4.50	1.00
Левинський: Схід і Захід, нариси	3.00	1.50
Левицький Іван Нечуй: Біда бабі Палажці	0.90	0.50
— Гориславська ніч	0.90	0.50
— Дві московки	0.90	0.50
— Причепа, в опр.	10.80	5.00
— Над Чорним морем. Афонський. Київські прохачі	8.30	3.00
— Микола Джеря	2.70	1.50
опр.	4.70	2.50
— Не той став	2.70	1.50
опр.	4.70	2.50
Левицький М.: Дурисвіти	0.40	0.20
Лепкий Богдан: Мазепа, трильогія, 6 томів брош.	50.50	35.00
— Не вбивай, ориг. опр.	13.50	5.00
— Полтава, т. І. ориг. опр.	8.50	4.50
— Три портрети	2.20	1.80
Леонтович: Оповідання	3.00	2.00
Леонтович: Старе й нове	2.20	1.00
Лісовий: Нетри села	6.50	2.00
Ложкін: Віч на віч	1.60	0.50
Лондон: Мапуїв будинок	1.35	0.50
— Оповідання півд. моря	2.25	1.00
Лондон: Пригоди рибальського дозору. Галанська мужність	5.85	3.00
— Храм гордощів. Від темряви народження	5.60	3.00
— Сила дужого, тесманові черепахи	7.65	3.50
Лопушанський: Гомін душ	4.00	2.00
Лужіянович Д.: Від кривди, в опр.	3.80	2.00
— Я з більшістю	1.80	1.30
Любченко: Буремна путь, оповід.	3.60	2.00
— Зяма	0.70	0.25
Майн-Рід: Шукачі рослин	5.40	3.50
Масютин: Два з одного, два томи	3.60	3.00
Майрінг: Голем, опр.	8.10	3.50
Маковей: Ярошенко	3.00	2.20
Мельник: На ріках вавилонських	0.50	0.20
Маєр: Амулет	1.30	0.80
Мартович: Народня пошта	0.50	0.25
Меріме: Кармен	2.50	1.00
— Коломба, в оправі	5.20	2.00
Мирний: Лови	0.10	0.05
Мопасан: Горля	1.30	0.80
опр.	3.30	1.70
— Дика пані, опр.	3.50	1.70
— Дім Телле	2.70	1.50
— Івета	2.70	1.50
— Пампушка	2.70	1.50
— Твори т. І. (Життя, роман)	9.00	3.00
— Твори т. ІІІ. (Любий друг, роман)	10.10	3.50
— Твори т. V. (оповідання), опр.	10.10	3.50
— Твори т. VII. (оповідання), опр	10.10	3.50
— Твори т. IX (Пер і Жан, Наше серце),	10.10	3.50
— Серце людини	1.30	0.80
Мордовець: Оповідання	0.60	0.40
Мюссе: Тіціянів син	1.80	1.20
Нижанковський: Актор говорить	0.80	0.50
Островський: За грошем	2.00	1.00
Опатошу: В польських лісах	9.00	2.50
Опільський: Іду на Вас	3.20	1.60
— — опр.	5.20	2.50
— В царстві золотої свободи	1.70	0.90
— Вовкулака	0.80	0.50
— Поцілунок Іштари	0.50	0.30
— Сумерк	4.00	2.80
— Тінь велитня	4.00	2.80
— Танечниця з Пібасту	0.75	0.30
— Гарміоне	0.75	0.30
Панч: Голубі ешелони	8.55	3.00
— Соломяний дим	2.95	1.00
Петренко: Пригоди Юрка козака	2.00	1.60
Петрович: Махно, історія одного повстанського ватажка	0.50	0.40
Підляшецький: Крюки на горі	1.20	0.50
Пилипенко: Любовні пригоди	0.70	0.30
Поліщук: Гуляйпільський батько	2.00	1.20
— Жертва, оповідання	2.00	1.00
Понтопідан: Із хат	1.80	1.00
Рабле: Гаргантюа	3.60	2.00
Радзикевич: Шляхом туги	2.00	1.00
Рогова: Син гетьмана, іст. роман	5.00	3.50
Ролінато: Пригоди Василя Роленка	3.40	1.20
Романович-Ткаченко: Несподіваний землетрус	1.80	1.00
Роні: Червона хвиля	10.35	6.50
Роні: По огонь	4.50	2.00
Ромен: Атака автобусів	0.90	0.50
Рудницький: Нагоди й пригоди	5.00	2.00
Самчук: Розбита богиня	0.30	0.10
Санд: Мала фадета, роман	2.00	1.50
Светляк: З наших боїв та змагань	2.00	0.80
Свидницький: Люборацькі, в опр.	6.05	2.00
Сенченко: Скарб	1.10	0.30
Слісаренко: Плянтації, оповід.	2.05	0.80
Смолич: Останній Ейджевуд	4.50	1.50
— Фальшива Мельпомена (інші Аргонавти)	7.20	2.50
Сроковський: Оповідання	1.30	0.70
Старк: Незвичайний злодій, в опр.	4.00	2.00
Старицький: Перед бурею, 2 томи разом	12.00	8.00
— — в опр. пол. (конф. знято)	18.00	12.00
Стендаль: Абатесса ді Кастро	2.70	1.30
— Ченчі	1.80	1.00
Стефаник: Синя книжечка	0.50	0.25
Стороженко: Марко Проклятий	2.00	1.50
— Дорош. Гаркуша	2.00	1.50
Твейн: Громи	0.95	0.50
— Пригоди Тома Соєра	3.80	2.00
— Пригоди Гека Фіна	4.80	2.50
Тенета: Гармонія й свинушник	3.80	1.00
Терем, літер. збірник	3.00	0.80
Тесленко: Страчене життя	0.50	0.30
Толстой: Кавказькі оповідання	1.00	0.50
— Відродження, 2 томи	10.00	7.50
Томпсон: Життєпис сірого медведя	0.50	0.40
Трильовський: Цариця Катерина ІІ.	0.50	0.30
Туган-Барановський: Оповідання без назви	2.25	1.00
Тудуз Ж.: Людина, що збудила вулкани	7.20	2.50
Тургенєв: Муму	0.30	0.20
— Клара Міліч	0.50	0.30
Українка Л.: Жаль	1.80	1.20
— Над морем	0.90	0.50
— Оповідання (твори т. Х.)	7.05	4.00
— Приязнь. Розмова	1.80	1.20
Устіянович: Страстний четвер	1.60	1.00
Фарер: Тайна віковічних людей	1.50	1.00
Филипчак І.: За Сян І. ІІ.	1.50	0.80
Федорович: Австрія й Габсбурги	3.00	1.50
Фльобер: Іродіяда	0.30	0.20
Франк Л.: Різникова кухня	0.90	0.40
Фаріна: Любов сповита брехнею	2.00	1.60
Франко І.: Чума	1.10	0.50
— Борислав сміється, повість	3.50	1.80
— Великий шум	1.80	1.00
— Як Юра Шикманюк брив Черемош	1.50	1.00
— Данте Аліґері, переклади	3.90	1.90
— Захар Беркут	2.50	1.50
— Пригоди Дон Кіхота	2.50	1.50
— — — опр.	4.50	2.000
— Яць Зелепуха	1.10	0.50
— Моя стріча з Олексою. На дні та інші оповідання	4.95	2.00
— Молода Русь. Звичайний чоловік та инші сатири	7.20	3.00
— Опозиція. Цувакси та інші опов.	4.70	2.00
— Оповідання	2.00	1.20
Франко П.: В пралісах Бразилії	0.50	0.30
— Махнівська попівна	0.50	0.30
Франс: Оповідання	3.15	1.00
— Таїс	4.05	1.50
— Корчма королеви Педок	7.20	4.00
Хвильовий М.: Сині етюди та инші оповід.	7.85	2.50
— Я. Пудель, Повість про санаторійну зону та инші оповідання	9.00	3.00
— Редактор Карк	0.25	0.20
Цвайг: Амок	2.00	1.00
— Лист незнайомої	2.00	1.00
Чайковський: Цар Дмитро Самозванець	1.00	0.60
— Три казки діда Охрима	1.80	0.50
Чайковський А.: Оповідання	0.80	0.60
— Панич	5.00	1.50
— Віддячився	4.00	3.20
Чайковський М.: За силу сонця	2.50	1.80
Черемшина: Вибрані твори	1.50	1.10
Черкасенко: Пригоди молодого лицаря, два томи	5.00	3.80
Чернявський: Богові невідомому	2.00	1.00
— — — спр.	4.00	1.60
Чертенко-Конецька: Дівчина Віра	1.50	0.90
Шевченко: Твори в 3 томах вид. Б. Лепкого	27.00	19.00
Шильдкрет: Крила холопа	1.00	0.40
Шіґан: Мій новий сотрудник	4.00	2.00
Шкурупій: Пригоди машиніста Хорна	1.10	0.50
— Січневе повстання	0.50	0.25
Шумей: Нормани—Варяги	0.50	0.30
Шухевич: Гіркий то сміх	5.00	3.00
Яблонська С.: Чар Марока	2.50	1.20
Яцків: Казка про перстень	1.20	0.70
— Блискавиці	1.00	0.50
— Плазом меча	0.50	0.30

ДРАМА

	ЦІНА звич.	ЦІНА зниж.
Анко: Аматорський театр	0.75	0.55
Андреєв: Чорні маски	0.75	0.40
Артемовський: Запорожець за Дунаєм	1.50	1.00
Беризон: Ляборемус	0.70	0.50
Будзиновський: З живого медведя	1.80	1.20
Васильченко: Куди вітер віє	0.80	0.60
— На перші гулі	0.60	0.40
— В холодку	0.40	0.30
— Зіля королевич	0.40	0.30
Ведисовський: Бувальщина	1.00	0.70
Винниченко: Великий Молох. Мементо	4.05	1.50
— Базар	2.70	1.20
— Брехня	2.70	1.20
— Твори т. XIV (Натусь, Базар, Брехня)	4.50	2.00
— Чужі люди. Базар	4.05	1.50
— Молода кров. Пригвождені	4.05	1.50
— Між двох сил	2.70	1.35
Гоголь: Ревізор з Петербурга	2.00	1.20
— Одружіння	1.50	1.00
Грабовецький: Стара діва	0.80	0.40
Грінченко: Миротворці	0.70	0.30
— Нахмарило	1.60	1.20
Гавптман: Візник Геншель	1.80	0.80
Гуцков: Урієль Акоста	1.40	0.80
Ібсен: Пер Гінт	1.30	0.50
— Як ми мертві воскреснемо	1.50	1.00
Зубенко: Гандзя Андибер	1.00	0.40
Карпенко: Бурлака	1.10	0.60
— Підпанки	1.35	0.90
Квітка: Сватання на Гончарівці	2.00	1.40
Корнич: Січовий суд	1.50	1.20
Косовський: Вовкулака	1.50	1.00
Костенко: Батраки	2.00	1.40
Кирик: Де горілка буває	2.00	1.20
Красиславич: Блудні вогники	1.50	1.00
Крушельницький А.: Артистка	2.25	1.00
— Орли	1.80	0.50
— Іван: Спір за мадонну Сільвію, драм. поема	6.50	2.00

— Ріжні вісти. В Чехословаччині шириться тваринна пошесть. — У Парижі помер син Троцького Лев Седов. — У полудневій Америці розбився французький літак. Летун і механік важко ранені. — Президент Австрії Міклям прощав сніданням німецького амбасадора фон Папена, який покинув Відень. На сніданню були теж члени дипльоматичного корпусу. — Недалеко Гамбурга затонув німецький корабель „Егаран" з 14-ма членами залоги. Корабель віз збіжжя до Копенгагену.

— **Про те таки не підозрівала свого чоловіка.** Мужчини не дуже то вивнаються у замотаних господарських справах. Пані Марія, господиня з досвідом відразу це помітила. Та не мало здивувалася, коли її чоловік вернувшися від сестри, де був два дни, запитав її звечера: „Чи ти помітила, що в Алі все, почнаючи від постелевого білля, а кінчаючи обрусами і ручниками таки біліше як у нас". І справді ріжниця між біллям випраним звичайно і в Радіоні така велика, що навіть звертають на це увагу мужчини. І саме це приневолило пані Марію вживати постійно Радіон. Бо таки зовсім не є байдуже, чим перемо білля. При звичайному пранні сходить бруд тільки зверха, зате Радіон усуває і той, що всякнув у тканину. При варенні білля в Радіоні витворюються міліони міхурчиків кисню, які наскрізь переходять тканину і усувають з неї всякий бруд. Завдяки цьому білля стає ідеально чисте, сніжно-біле.

— **Що повинен кожний знати?** Вважаємо дуже корисним (і вельми своєчасним) пригадати читачам, яких треба вживати лікувальних засобів при простуді, щоб охоронити себе перед грипою з усіми її небезпечними комплікаціями. Одним з найдоцільніших засобів є Аспірина в таблетках, яку треба вжити по змозі найскорше, вже при перших ознаках недуги. Цей, від 40 літ випробований засіб лікувальний поміг уже міліонам підчас грипи (і інфлюенци). Однак треба жадати виразно Аспірини в таблетках, яка має знак якости Баєр-а, застережений в Патентовім Уряді, а також на оригінальнім опакуванні і на кожній поодинокій таблетці.

—o—

З театру.

ВИСТАВИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНЬОГО ТЕАТРУ ІМ. М. САДОВСЬКОГО У ЛЬВОВІ.

Гетьман Полуботок. Історична драма на 3 дії (4 відслони) Осипа Барвінського в інсценізації Гр. М. Лужницького.

Пісня Бескиду. Перша народня лемківська песа на 3 дії зі співами й танками Лукавиченка.

Український Народній Театр ім. М. Садовського у переїзді через Львів дав дві вистави у салі Кольосею. Пополудні йшла песа О. Барвінського „Гетьман Полуботок", вечором „Пісня Бескиду". Ця остання — це новина в нашому театральному репертуарі. Акція песи відбувається у лемківських горах, в часах Хмельниччини. Боротьба за визволення села з панщини, де перед веде отаман розбійників — це сюжет песи. Автор увів і трохи романтичного елементу: дочка місцевого поміщика-графа, закохується в отамані розбійників та покинувши свого нареченого ротмістра проти волі батька виходить за нього заміж. Оця остання подія дала авторові нагоду ввести у песу цілий образ лемківського весілля, що є найцікавішою частиною песи.

Сама песа не витримана в ніякому точно означеному роді: це ані оперетка, хоч у ній багато співів, ані комедія, ані драма. Деякі особи або не природні, як ось граф, що ні трохи не нагадує польських шляхтичів, особливо з тих часів, або перешаржовані. Песа може бути цікава для нашої широкої публики саме вплетеним в неї образом лемківського весілля, але цей образ повинен бути повніший, як він справді виглядає. Хто зна, чи не краще булоб, якби це весілля відбувалося таки в хаті, а не в лісі.

об.

З кіна.

КІНО АТЛЯНТІК: „ЦАРСЬКИЙ КУРІЄР".

Жіль Верн, утомлений своїми мандрівками у країни фантазії, вибрав собі на тему одної повісти історичну подію нападу сибірських диких племен на головні російські міста на Сибірі — Омськ та Іркутськ у половині XIX. віку. Героєм цієї війни став російський капітан царської гвардії Михайло Строгов, що мав перевезти з Петербурга до Омська таємні доручення генерального штабу про те, як боронитися перед нападом татарів. Татарам помагав російський капітан-засланець Огарев з помсти за свою кару. Уся історія ріжних небезпек Строгова у його дорозі та його боротьби із шпигуном Огарева має всі прикмети кримінального роману. Повість Верна мала довгі роки величезний успіх як песа на сцені відомого паризького театру „Шателє". Американці використали її батальистичні сцени, що їх можуть виводити з великим засобом людей та обстанови і зробили з неї велику пригодницьку фільму зі зворушливими сценами. Головну ролю грає Адольф Вольбрік.

✝ Посмертні згадки.

О. МИХАЙЛО ЮЗЬВЯК. Дня 12. І. ц. р. помер у Брониці о. Михайло Юзьвяк у 64. р. життя, 38. р. священства та в 28. р. парохування в Брониці, дрогобицького деканату. Покійний був ревним священником, за молодих літ зразковим народнім діячем і життям народнім цікавився до останніх своїх хвилин. Милої вдачі, хрустально-чистого характеру, знаходив симпатії у всіх, що знали його ближче; пошаною наділювали його навіть особисті вороги. Полишив щирий жаль не лиш у найближчої рідні, найближчих сусідів і парохіян, але й у загалу священників та знайомих, головно серед дітвори шкіл міста Дрогобича, які тішилися своїм візитатором і щиро Його любили. Стратило в Ньому доброго опікуна багато круглих сиріт, які в свята і вакації знаходили другий рідний дім на приходстві Брониці. Похорон відбувся 15. І. ц. р. при великім здвизі народу і поважному числі священників, не лиш кондекан альних, але й із дальших околиць. В. Й. П.

Михайло Палій, стельмах і власник реальности, батько директора Маслосоюзу інж. Андрія Палія, помер у Станиславові в 69. р. життя. Похорон відбувся в пятницю 18 ц. м. в год. 3. пополудні. Поминальне богослуження відбудеться 19. ц. м. в катедральній церкві в год. 8. рано.

В. Й. П.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Академія в честь митр. Рутського. Мин. неділі святкував Станиславів 300-ліття смерти митрополита Йосифа Велямина Рутського. Протекторат над святом обняли обидва станиславівські владики. Програма складалася з двох частин: рано в год. 10. були в усіх церквах урочисті Служби Божі в намір проголошення Й. В. Рутського святим. Опісля в год. 13. відбулась академія для шкільної молоді й замісцевих гостей та в год. 19.30 для громадянства станиславівського. Обі академії відбулися в салі кіна „Варшава". На програму академії зложились такі точки: 1) Вступне слово — кл. Литинський. 2) Дехтярев: „Помилуй мя Боже" — хор „Трембіта". 3) *** Молитва Митр. Рутського — декл. Іва Ольшанецька. 4) Бортнянський: „Живий в помощі" — катедр. хор. 5) Митрополит Рутський — реферат о. І. Назарко (ЧСВВ). 6) Бортнянський: „Благословен Господь" — хор богословів. 7) У. Кравченко: *** — декл. М. Смеречинська. 8) „Ти еси Петр" (гимн) — хор „Трембіта". Закінчилась академія відспіванням усіми приявними національного гимну. З поодиноких точок програми найбільше подобався реферат о. І. Назарка. Глибокий змістом, чудовий під оглядом реторичним — міг справді викликати захоплення. Кир Іван у вступному слові змалював обставини, серед яких працював митр. Рутський. З хорів найкраще співав хор богословів, що під теперішню пору творить справді добру цілість, маючи до того в своїх рядах кількох знаменитих співаків. Академія, хоч скромна, лишила гарне враження. Насувається лише питання, чому до участи не запрошено „Стан. Бояна", „Думку" та Муз. Інституту ім. М. Лисенка. Участь тих товариств булаб напевно причинилася до кращого звеличання свята та крім того булаб підкреслила сильніше національно-релігійний характер свята. Бо так, як свято було влаштуване, вийшло лише на чисто релігійне. А на нашу думку в таких ювилеях слід виразно підчеркати їх національно-релігійний характер.

БЕРЕЖАНИ.

Важкі кари на священників Бережанщини. Nr. k. 2139/37/38. Orzeczenie Starosty brzeżańskiego przeciw **ks. d-rowi Wlodzimierzowi Lewickiemu,** gr.-kat. proboszczowi w Płauczy Wielkiej, obwinionemu o to, że dnia 11. XI. 1937 r. z okazji 19. rocznicy niepodległości Państwa Polskiego nie wywiesił na budynku urzędu metrykalnego chorągwi o barwach państwowych, — wywiesił natomiast dwa małe skrawki papieru, umocowane na pręcie, czym w sposób wybitnie demonstracyjny okazał lekceważenie dla Państwa Polskiego, — uznawszy go winnym zarzuconego mu wykroczenia z art. 18. z dnia 11. 7. 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 572) — orzeka: skazać go na karę grzywny **w wysokości 100 zł., z zamianą na 14 dni aresztu,** oraz kosztów postępowania karno-adm. **w kwocie 14 złp.** — Відклик до окр. суду внесено. Справа представляється ось як: волость Плавуча Мала (писар Томаш Хлопта) вжадала своїм письмом до парохіяльного уряду Плавуча Велика вивісити державний прапор в дні 11. XI. 1937 зі загрозою „unikniem pkod sankcjim". Письмом ч. 290/37 з дня 9. XI 1937 відписав парохіяльний уряд, що виконає це супроти такої загрози адмін. влади ад казум, бо не має в цій справі наказу церковної влади. Далі писалося до волости: „Повідомляю, що державне свято є лише 11. XI. (а не 10. XI). Тому, що парохіяльний уряд не має фондів на закупно прапору, прохаю дати йому до розпорядимости приписовий прапор, щоби можна його в дні 11. XI. вмістити на парохіяльному уряді". — Волость 10. XI. перед вечором письмом ч. 96/37 відмовила. Таким чином не було фізичної спромоги купити в місті (10 км.) полотна на прапор. Вивішено паперовий прапорець, такий самий, який находиться в кожній школі та який вивісили під самим постерунком у Плавучі Малій польські крамниці, пор. Яна Пихура, далі школа на кольонії мазурів у Коняхах і всі інші уряди, яких ніхто не чіпав за ці „провини". Постерунковий Долш в часі служби в дні 11. XI. 1937 прибіг цілий червоний зі злости під парохіяльну канцелярію, здер прапорець і описав протокол доносу. Письменні виправдання і виясненця до старости дали у вислід цю високу кару.

—o—

Спорт.

КРАЄВІ ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ К. Л. К. У СЛАВСЬКУ.

У звідомленнях зі Краєвих лещетарських змагань пропущено третій день змагань, в якому відбувся зїздовий біг у конкуренції мужчин. Біг той відбувся на новій трасі, з самого верха Тростяна (1.235 м.) до потока Жолоб, при чім ріжниця рівня доходила до 400 м. На саму трасу бігу складалися два „шуси" получені легким зїздом, на якому треба було вміти працювати кийками. Перша частина зїзду, з верха вдолину, була досить прикра з причини зміненого снігу, що місцями творив оледицю, місцями майже пух. Хто на тій частині зїзду втримався на ногах, той міг бути певний доброго висліду в цілім зїзді.

До зїздового бігу стануло 20 змагунів, в тім 7-ох верховинців. Змагання покінчило 19 змагунів, — один, який упав на трасі вивихнув, відступив. Найкращий час на трасі мав **Хамула Б.** (Сокіл Глинняни), що переїхав трасу в часі 2 мін. і 25 секунд. Другий був **Новицький** (КЛК Стрий) в часі гіршім лиш на 2 сек. від першого. Якби не один малий упадок, напевно був би перший. Дальші місця зайняли: **Сліпко** 2,41 мін. 4) **Диба** 2.56, 5) Севтина 3,03. Аж на сьомім місці опинився Рибачек Р. (КЛК Львів), один з претендентів до першого місця. Перший з верховинців Щадей опинився на 11-тому місці в часі 3,25 мін.

Першуном в альпейській комбінації (зїзд і слялом) став **Хамула Б.** добуваючи 188.20 точок. Дуже добре, бо третє місце здобув, не зважаючи на нещасливий упадок при слялом. — Сліпко Вол. Добрий вислід Рибачка у слялом (І. місце) не міг уже поправити того, що він утратив при зїзді, так що Рибачек Р. мусів вдоволитись другим місцем в загальному точкуванні, добуваючи 578.23 точок, отже 4.12 точки менше від Сліпка Вол. Несподіванкою було аж третє місце Хамули Б. в загальному точкуванні і 4-те Назара Л. Взагалі цьогорічні змагання за краєве першенство К. Л. К. перейшли під знаком самих несподіванок, почавши від снігу і погоди, скінчивши на вислідах самих змагань.

Організація справна, траси цікаві й нові, лиш одна скочня то вже таки була за мала на краєві змагання. У тих змаганнях суддювали пп.: Пачовський, Ковшевич і Рогожа.

СПОРТОВІ НОВИННКИ.

Погонь II — Україна II 3:0 (2:0 0:0 1:0). Перший метч за мистецтво Б-класи програли молоді гакеїсти України, які вийшли перший раз на лід. При кращім тренінгу і рутині молода дружина може стати грізним суперником для всіх Б-клясових дружин.

Філія КЛК — Львів повідомляє своїх членів, що в неділю 20. ц. м. відбудеться в домівці КЛК (Народній Дім) дансінг для членів і впроваджених членами гостей. Початок у год. 19.

Закінчення пінг-понгового турніру за українське мистецтво Львова. У вівторок 15. ц. м. відбувся в домівці Робітничої Громади пінг-понговий метч Тім — Робітнича Громада, який закінчився перемогою робітників 5:1. Одинокий пункт для Тіму здобув Красіцький зі Степу. Опісля представник СУК п. Гайвас вручив переможцеві і учасникам турніру нагороди. Переможець „Робітнича Громада" дістала бронзову статуетку. Друге місце в турнірі зайняв Степ, третє Україна, четверте С. У. К., пяте Сокіл III.

Сензації на гакейових мистецтвах світу. У Празі відбулися дальші півфінальні метчі за мистецтво світа, які принесли справді несподівані вислідки. Першою несподіванкою була чергова програ Америки в зустрічі зі Швайцарією 0:1. Таким чином Америка відпала від участи у фіналах. Другою, одначе багато меншою несподіванкою була скромна програна Швеції, яку при зеленім столику допустили до півфіналів, з Англією 2:3.

—o—

Нові книжки й журнали.

KONFLIKT JAPOŃSKO-CHIŃSKI. Problemy Dalekiego Wschodu. Warszawa. 1938.

Кропивницький: Дай серцеві волю	1.60	1.20
— Пошились в дурні	1.50	1.00
Курцеба: Свідки	0.60	0.40
Кухаренко - Старицький: Чорноморці	1.50	1.00
Левицький: Пасхальна драма	1.00	0.60
Лилик: В кігтях ГПУ	1.00	0.60
Лилик: Гапка Бушовничка	1.50	1.00
Лужницький-Лісевич: Мотря	1.50	0.75
— Муравлі	1.50	1.20
Луцик: Три герби	1.80	1.00
Малий декляматор	0.20	0.15
Мартинович: Трьох до вибору	1.60	0.90
Манько: Нещасне кохання	2.00	1.00
Мійченко—Гай: Давно те діялось	1.60	0.80
Мюссе: Андреа дель сарто	1.80	1.00
Мова: Старе гніздо і молоді птахи	2.30	1.20
Мурський: Пан майстер копитко	0.90	0.50
Невестюк: Кандидат	0.70	0.40
Павлусевич: Добродій людства	1.50	1.20
Пирятинський: Козацький рід	1.40	1.00
Підгірянка: Вертеп	0.70	0.40
Подвисоцький: Сон під судний день	1.80	1.10
Ростан: Романтичні	1.50	1.00
Рудий: Більше засоромився, як налюбився	0.80	0.40
— Русалка Бжілка	0.60	0.30
Скалозуб: Характеризація в амат. театрі	5.00	3.00
Старицький: Облога Буші	1.60	0.75
— Ой не ходи Грицю	1.60	1.20
— Циганка Аза (Хата за селом)	1.60	1.20
Суходольський: Хмара	2.50	1.70
Тобілевич: Сава Чалий	1.80	1.00
— Батькова казка	1.60	1.20
— Мартин Боруля	1.50	1.00
— Розумний і дурень	1.50	1.00
— Сто тисяч	1.50	1.00
— Чумаки	2.00	1.40
Товстоносе: Скибині діти	0.90	0.50
— За друзі своя	1.50	1.00
Тогобічний: Борці за мрії	2.00	1.40
— Жидівка-вихрестка	1.50	1.00
Українка Леся: Блакитна троянда. Одержима. Вавилонський полон	7.65	4.00
— Осіння казка. Три хвилини. У катакомбах. В дому робити. Касандра	7.65	4.00
— Адвокат Мартиан	1.80	1.00
— Кассандра	1.80	1.00
— Камінний господар	1.80	1.00
— У пущі	1.80	1.00
— Блакитна троянда	1.80	1.00
— Бояриня	0.90	0.50
Устенко-Гарнаш: Майська ніч	1.00	0.50
Федькович: Довбуш	1.80	1.20
— Так вам треба!	0.75	0.50
— Як козам роги	0.75	0.50
Франко І.: Украдене щастя. Сон князя Святослава. Камяна душа. Учитель. Будка ч. 27. Майстер Чирняк. Рябина	8.10	3.00
— Учитель, комедія	2.00	1.40
Хоткевич: Вони	0.70	0.40
— На желізниці	0.50	0.30
Цюк: Лебідка	1.20	0.60
Чайковський: Захотіла пана, втратила Івана	1.50	0.80
Шекспір: Сон літньої ночі	1.00	0.65
Шов: Цезар і Клеопатра	1.50	0.90
Черкасенко С.: Дон Хуан і Розіта	4.00	1.00
— Ціна крови	4.00	2.00
Ярославич: Антипко	2.50	1.80

ДІТОЧІ КНИЖКИ

Амічіс: Добрий син	2.00	1.40
— Зі школи	2.00	1.40
Берт: Маленькі школярики 5 частей світа	2.00	1.60
Бехштайн: Казки	1.00	0.70
Бінкі: На великому морському шляху	2.00	0.70
Бонсельс: Пчола Мая та її пригоди	2.00	1.50
Будзк: Зозуля-регедзуля	1.25	0.50
— Лелека — здалека	1.25	0.50
— Мак та жито	1.25	0.50
— Маленьким діткам I.	0.75	0.40
— Маленьким діткам, II.	0.75	0.40
— На вовка	1.60	0.80
Веретельник: Шекспір в повістках	0.25	0.15
Гедін: Крізь пустині Азії, 4 томи	2.00	1.00
Гауф: Казки т. II.	1.90	1.00
Глібів: Байки	0.20	0.15
Грімм: Казки I.	1.50	1.00
— — II.	1.50	1.00
Гриневич: Легенди й оповідання	0.25	0.15
— Збиточник Гумфрі	0.70	0.40
Герц: Пригоди качурика	0.70	0.50
Гаерштам: Вакації над морем	1.00	0.60
Евальд: Двоногий	1.00	0.70
Дефо: Робінзон Крузо, опр.	3.00	2.10
Женвре: Уличник	0.90	0.40
Записки недоброго хлопця	0.40	0.30
Дід і баба, казка	0.50	0.35
Доля: Золота рибка	0.80	0.55
Дудко: Дід Яків	0.70	0.50
Донченко: Півень у звіринці	2.00	0.80
— По губи	1.25	0.50
І. Б.: Двоножний звір	0.30	0.15
Кабаровський: Тарас пастушок	0.50	0.30
Кіплінг: В джунглях	1.00	0.70
— Казки (от такі казки)	2.70	1.50
Кибальчич: З моїх спогадів	0.30	0.20
Левицький: Петрусів сон	0.60	0.40
Лепкий: Про діда, бабу й качечку	0.30	0.25
— Про дідову дочку Марусю й бабину Галюсю	0.30	0.25
— Про лиху мачуху	0.40	0.30
— Три казки	1.00—	0.70
Лотоцький: Казка про змія і королівну	0.60	0.40
Лісовий цар Ох (і інші народні казки)	1.40	0.50
Корнієнко: Запорозький клад	0.50	0.35
Макарушка: Китиця желань	0.50	0.30
Малицька: Оповідання з життя звірят	0.50	0.40
Массе: Історія куска хліба	0.25	0.15
Михайловський - Гарін: Дитячі літа Тьоми	1.50	0.70
Модест: Лихо з вогнем	0.40	0.30
Онищук: Як незнайко став муравлем	0.40	0.30
Пачовський: Золота гніздка	0.80	0.55
Петренко: Пригоди Юрка козака	2.00	1.60
Підгірянка: Маруся	0.80	0.50
— Мати — страдниця	0.80	0.55
Полянський: Тайна 2 кляси	0.20	0.10
Правда та неправда й інші укр. нар. казки	0.70	0.40
Радзикевич: Весна	0.65	0.50
— Літо	0.65	0.50
— Осінь	0.65	0.50
— Зима	0.65	0.50
— Прилетіла зима біла	0.80	0.60
Рінка	1.20	0.40
Фальмер: На далекій півночі	0.60	0.35
Сірий: До гір! до моря!	1.60	1.00
Спілка: На чужині	0.25	0.15
Топеліус: Дар морського царя	0.50	0.30
Українські нар. казки зб. Рудченка	3.15	2.00
Франко: Абу Касимові капці	1.20	0.80
— Казки (Коли ще звірі говорили) 4 ч.	3.60	2.50
— Коваль Бассім	1.50	1.00
— Лис Микита	2.40	2.00
Хорівець: Довічне ярмо	0.40	0.30
Чайковський: Три казки діда Охріма	1.80	0.50
Чайковський А.: Одарка	1.20	0.85
Чернова-Дріт: Наша залізниця	1.25	1.00
Шарельман: Мізинчик	0.30	0.20
Шухевич (Амічіс): Записки школяра	0.50	0.30
Шевченко: Кобзарик	0.25	0.15
Ячко: Ілюстр. казочка	0.90	0.40
Ярошинська: Заповіт	0.25	0.15

ІСТОРІЯ — СПОМИНИ — ПЕРЕПИСКА

Антонович: Коротка історія Козаччини	3.00	2.00
Барвінський: Образки з гром. і письм розвитку Русинів, два томи	9.00	6.00
Бачинський: Українська еміграція в Задин. Держ. Півн. Америки, брош.	8.00	4.00
— — — опр.	10.00	5.00
Билина: Моя сповідь, 2 томи	4.00	2.00
Борис: Вільне Козацтво	0.20	0.15
Handelsman: Ukr. polityka ks. A. Czartoryskiego	5.—	3.50
Герцен: Спомини з еміграції	0.30	0.20
Гнатюк: Національне відродження австро - угорських українців	1.50	0.70
Гришак: З історії книжкового руху на Вел. Україні (1917—1922)	0.50	0.35
— Під червоною владою	1.00	0.70
Грушевський: Культурно - національний рух на Україні	5.40	2.00
— в ориг. полотняній оправі, передв. видання	10.00	3.50
— Від Куруківщини до Кумейщини (1626—1638) — історії України т. III. ч. I.	11.30	3.50
— Історія релігійної думки на Україні	5.00	2.50
— Історія України для шкіл	3.00	1.50
— Всесвітня історія для шкіл 2 т.	7.50	2.50
— Про старі часи на Україні	2.00	1.00
— Хмельниччина в розцвіті (1848—1650) в опр.	1270	6.00
— М. Драгоманів	7.00	4.50
— Початки громадянства	11.00	7.00
Гінтер: Історія географічних відкрить	1.60	0.80
Доценко: Зимовий похід	10.00	7.00
Драгоманів: Пропащий час	0.70	0.50
— Листи до Івана Франка ч. I—II.	9.00	3.00
Заклинський: А ми тую стріл. славу ч. I.	1.00	0.80
— — — — ч. II.	1.60	1.00
Задіпняк: Головні федерації світа	3.50	2.00
— Оповідання з історії укр. землі	1.00	0.60
Кареєв: Умовий рух в XIX ст.	1.80	1.00
Кокорудз: Спомини з Атен	1.60	0.40
Копистіянський: Оповідання з історії австрійської держави	4.00	0.50
Кордуба: Північно-зах. Україна	1.00	0.30
Короленко: Як упала царська влада	0.50	0.30
Костомаров: Дві руські народности	1.80	1.00
— Книги Битія українського народу	0.40	0.25
— Руїна ч. II. Многогрішний ч. III. Самійлович, в пол. опр.	10.00	5.50
Кревецький: Українська мемуаристика	0.70	0.30
Крипякевич: Шляхами слави українських князів	0.90	0.60
— Оповідання з історії України	0.80	0.40
Круть: Записки з рос.-турецької війни	1.00	0.50
Кузеля: З культурного життя України	1.40	1.00
— Історичний огляд життя в студ. укр. організаціях	3.50	1.50
Kuczyński: Ziemie czernihowsko-siwerskie	10.—	7.—
Левицький — Антонович: Розвідки про церков. відносин на Україні XVI—XVIII. в. — разом:		
Линниченко: Суспільні верстви Гал. Руси XIV—XV в. в пол. оправі	12.50	6.50
Лотоцький: Автокефалія	6.00	4.00
Лозинський: Ті, що від нас відійшли	0.40	0.20
— Мих. Павлик	0.40	0.20
Масперо: Старинна історія східних народів	1.90	0.80
Містраль: Спогади	2.25	1.20
Омельченко: Кухаренко	0.50	0.30
Орлик: Діярій	6.00	4.00
Охримович: Розвиток укр. нац. думки	1.50	1.00
Партицький: Скандинавщина на Русі	1.20	0.70
Переписка М. Драгоманова з Павликом т. II.—VIII.	30.00	10.00
— З Окуневським	3.00	1.50
Пристай О.: З Трускавця у світ хмародерів т. I.	3.00	1.50
— т. II.	2.20	1.10
— т. III	2.00	1.20
— т. IV.	2.80	1.40
Сальський: Українсько-московська війна	10.00	7.00
Сент-Емур: Анна Русинка	0.50	0.30
Семкович: Оповідання з всесвітньої історії	0.80	0.50
Созанський: З минувшини міста Бродів	1.40	0.80
Тен: Нариси зі старинного світа	0.60	0.40
Томашівський: Угорщина і Польща в XVIII. в.	3.00	1.80
— Українська історія	3.00	1.330
Трильовський: Боротьба італійців за свободу та соборність	0.50	0.30
Уайт: Розвиток географічних поглядів?	0.25	0.10
— — поглядів на вселенну	0.90	0.50
Філіпов: Іван Гус	0.15	0.10
Франко: Причини до історії України-Руси	2.50	0.80
— Панщина та її скасовання	1.60	0.80
Христюк: Українська революція т. I.	5.10	2.50
— — — т. II.	6.75	3.00
— — — т. III.	5.40	2.50
— — — т. IV	6.50	3.00
Цеклер: Закон Єзуїтів	0.75	0.40
Чайковський: Конашевич Сагайдачний	0.50	0.30
Шірер: Політична історія Палестини	2.50	0.80
Шульгин: Нариси нової історії Европи	9.00	4.00
Яковлів: Укр. - московські договори в XVII—VIII ст.	6.00	4.00
Ясінчук: За океаном	2.50	1.00

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

Андреєв: Як заготовляти задовину на збут	1.50	0.50
Архипенко: Поступове пасічництво	5.00	4.00
Бобик: Лічничо рослини	1.00	0.50
Більський: Про шкідників на зернових хлібах	0.80	0.60
Вадимович: Машинова вощина	0.90	0.30
Воробець: Цукровий бурак	0.30	0.40
— Як плекати курей	0.70	0.50
Гулак: Селянське сироварство	1.10	0.50
Елпатівський: Телята	1.30	0.50
Євтушенко: Однорічні сіяні трави	1.45	0.70
Інгульський: Картопля	1.80	0.70
Калкатін: Пошесті на птиці	0.90	0.30
Кушніренко: Капуста	1.10	0.50
Лапоногов: Як використати картоплю	1.45	0.50
Матковський: Олійні рослини	2.00	0.80
Мигулін: Бурякові шкідники	1.60	0.60
Міхалків: Гуси, качки, індики	5.40	2.00
Мічинський: Розмова про жито	1.00	0.70
Михалевич: Пасіка	1.00	0.70
Невинський: Пасічникування для себе та на ринок	4.05	2.00
Нікітін: Морква, бурак, петрушка та пастернак	1.80	0.80
Очеретяний: Цукровий бурак	3.40	1.00
Панич: Лічничі ростини, опр.	2.50	1.20
Петер: Виробництво швайцарського сира	2.95	1.20
Плотніков: Мак та як його розводити	1.35	0.50
Попов: Коноплі	2.70	1.00
Романицький: Лошата	1.35	0.70
Рудінь: Основи прибутковости пасічництва	2.00	1.00
Серебряков: Тютюн жовтий	1.60	0.70
— Прибуткове садівництво	4.30	2.00
Скороходько: Кінські ноги та копита	2.00	1.00
— Як улаштувати приміщення для худоби	3.60	1.20
Творидло: Практичний господар, брош.	8.00	6.00
Філіпішин І.: Садівництво та городництво рятує від посухи	0.90	0.45
Чорноморець П.: Кормовий буряк	0.70	0.30
Юрків: Вівчарство	4.30	1.40

МУЗИКА

Гайворонський: Співаник для дітей	0.70	0.50
Кошиць: Веснянки	6.00	3.50
— Релігійні канти	4.90	2.50
Кропивницький: Невольник (партитура)	6.00	4.00
Кудрик: Українські народні пісні на 3 скрипки	2.50	1.50
Купчинський Т.: Боже великий, Творче всесильний (на хор міш. муж. і жін.)	1.00	0.60
Леонтович: Народні пісні (для духової орхестри)	10.50	6.00
— Народні пісні на мішаний хор, 9 зшитків по	2.00	1.20
— те саме, комплет	18.00	9.00
Літургічні пісні, міш. хор, вид. Архикат. хору в пол. опр.	50.00	30.00
Людкевич: Кобзар, ноти	3.00	1.50
— Літургічні пісні на міш. хор	4.50	1.50
Матюк: Церковно - народний співаник ст. 267 в опр.	12.00	2.00
Рудницький А.: Пісні любови (на голос з форт.)	3.60	2.00
Степовий Я.: Укр. народ. пісні I.—III. на хор мішаний	5.50	4.00
Співаник: Трембіта (без нот) опр.	2.00	0.90
Старицький: Ой не ходи Грицю (парт. з форт.)	6.00	4.00
— Ой не ходи Грицю (з орхест.)	6.00	4.00
Хоткевич: Підручник гри на бандурі	3.00	1.50

РІЖНІ

Бібліотека знання ч. 1, 2, 3, 4, 7, 8, 11, 12 по	0.15	0.10
Бохенський Я.: Срібні тіни (про фільмове мистецтво)	3.00	1.50
Варіч: Юний Художник	4.05	1.50
Веркін: Молодий оправник	2.95	1.20
Кольорові образи до науки поглядової, комплет 22 образів	12.00	6.00
Костельник: Поява духів	1.00	0.60
Панейко: Українська стенографія	2.40	1.50
Сучасне українське мистецтво	5.00	3.00
Українські народні вишивки	3.00	2.00
Українські вишивки, серія I. (8 великих таблиць)	3.50	2.50
Українські вишивки, серія II., (8 великих таблиць)	3.50	2.50

ДЕШЕВІ БІБЛІОТЕКИ

Докладні списи бібліотек висилаємо на бажання.

ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА Ч. 1.
10 книжок замість зол. 1.50 лише 0.50

ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА Ч. 2.
10 книжок замість зол. 2.55 лише 1.— зол.

ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА Ч. 3.
15. книжок замість зол. 6.— лише зол. 2.—

ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА Ч. 4.
20 книжок замість зол. 8.— лише зол. 3.50

ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА Ч. 5.
Колірові книжочки з текстом.
10 книжок замість зол. 11.50 лише зол. 3.—

БІБЛІОТЕКА ДЛЯ МОЛОДІ Ч. 1.
10 книжок замість зол 7.— лише зол. 2.50

БІБЛІОТЕКА ДЛЯ МОЛОДІ Ч. 2.
Історичні повісти і пригоди
20 книжок замість зол. 38.— лише зол. 10.—

БІБЛІОТЕКА: ІСТОРИЧНІ ПОВІСТИ Й ОПОВІДАННЯ
10 книжок замість зол. 20.05 лише зол. 8.—

БІБЛІОТЕКА: ПОВІСТИ Й ОПОВІДАННЯ
15 книжок замість зол. 18.— лише зол. 6.—

БІБЛІОТЕКА ПОПУЛЯРНО - НАУКОВА ІСТОРИЧНА
16 книжок за зол. 4.—

Сільсько-господарська бібліотека: 20 книжок. Замість 36.00 зл. — лише 10.00 зл.

Книжки по знижених цінах продаємо **виключно за готівку**.

Замовлені книжки висилаємо за післяплатою, тоді кошта порта значні (при 10.— зол. 1.70 зол.), тому найкраще пересилати належітість разом зі замовленням, а коли належітість виносить більше, як **10.— зол., порто оплачуємо самі.** Щоби кошта пересилки були малі, радимо висилати замовлення з одної місцевости збірно, а гроші переказом або на ПКО. 154.627.

На замовленнях за попереднім надісланням належитости **в сумі 100.— зол.,** додаємо даром як премію **20.— зол.;** Книжки на премію даємо все після вибору купуючого! — **З усіх наших катальогів!** (не тільки з дешевого катальогу).

Заграницю умови продажі ті самі — **лише дочислюємо ріжницю порта краєвого й заграничного** (висота залежить від краю).

Книжки з поданого катальогу знижених цін продають крім Книгарні **Шевченка** у Львові ще філії:
ЛУЦЬК — ВУЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА 95.
КРЕМЯНЕЦЬ — ШИРОКА 59.
КОВЕЛЬ, Українська Книгарня — **Варшавська 79. та всі українські книгарні.**

Театри.

Великий Театр:

Субота 19. II. год. 7.30 „Старосвітська ідилія". Для молоді недозволене.

Неділя 20. II. год. 12 попол. VI. симф. концерт львівської фільгармонії; год. 3.30 попол. „Сієї"; год. 7.30 „Старосвітська ідилія". Для молоді недозволене.

Театр Рімнородностей:

Субота 19. II. год. 7.30 „Дімок з карт".

Неділя 19. II. год. 3.30 попол. „В перфумерії"; год. 7.30 „Дімок з карт".

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ЛЬВІВ-ЗНЕСІННЯ:

19. II. Подружний мете.
20. II. Пісня Бескиду.
21. II. Хмара.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича:

ТУРКА н. СТР.:

19. II. Шаріка.
20. II. Орлеця.
21. II. Під кураторею.
22. II. Діва з Масльосова).
23. II. Отаман Шоля.
24. II. Довбуш.

КІНА.

АПОЛЬО: „Цісарський шлях" (Багдад-Індія).

АТЛЯНТІК: „Царський кур'єр" на основі Жіль Верна.

ВАНДА: „Злочин і кара"; „Пат і Паташон у раю".

ҐРАЖИНА: „Знахар".

ЕВРОПА: „Дуля" (Ґарі Бор).

КАСІНО: „Роберт і Бертран або Два злодії" (комедія).

КОПЕРНИК: „Корабель невільників".

МАРУСЕНЬКА: „Магічний ключ" (Борис Карлов).

МЕТРО: „Сам на сам".

МІРАЖ: „Магнолія" („Корабель комедіянтів").

МУЗА: „Коли цвіте бузок".

ПАКС: „Варвара Радивилівна".

ПАЛЯС: „Стрілець із Бенгалі".

РАЙ: „Я збрехала"

РІЯЛЬТО: „Їх сто, вона одна".

СВІТ: „Папуа", „Трафальгар".

СТИЛЕВЕ: „Дівчата з Нowолипок і розія.

ТОН: „Князь Ікс" (Соня Геніє), „Летчайдухів".

УТІХА: „Володар підводного світа".

ХИМЕРА: „Моє щастя це ти" (Вен. Джілі, Міранда).

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська 5).
„Царгород".

ФОТОПЛЯСТІКОН „Святовід" (Пасаж Гавсмана ч. 7):
„Голяндія".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 19. лютого 1938.

6.15—8.00 Раннішня авдиція; 11.15 Для шкіл: Співаємо пісеньки; 11.40 Ґріґ: Друга суїта „Пер Ґінт" пл.; 12.03 Полуднева авдиція; 13.45 Концерт бажань із пл.; 15.20 Техн. скринька; 15.30 Господарські вістки; 15.45 „Як забава — то забава" карнавалова авд. для дітей; 16.30 18.35 19.50 20.55 Актуальна гутірка; 17.00 „Генріха Штофельс у Рембрандтовім житті"; 17.15 Форт. речітал Лелі Гусо (фр. музика); 17.50 Наша програма; 18.00 18.50 Спортові вістки; 18.10 Вокальний концерт; 18.30 Програма на завтра; 19.00 „Попелюшка" авд. для дітей з муз. ілюстр. Гутірка про Е. Ожешкову; 20.00 Розр. концерт орх. мандолiністів і гітар. тріо, пісеньки; 20.45 Веч. денник. 21.00 Танкові вечерниці; у І. перерві в год. 22.00 „Момент мюзікел" скеч, у II. перерві в год. 22.50 Ост. вістки, огляд преси.

Неділя, 20. лютого 1938.

8.15 Для села: Хл. Ґавотка. Гутірка. Музика з пл.; 8.30 Весна йде; 8.50 Про конечність залісення неужитків; 10.30 Хвилина Моцарта з пл.; 11.30 Польські декоратори на світ. мистецтвах у Липті; 11.40 Репортаж із життя; 12.03 Симф. поранок; 13.00 Із лья. наук. варстатів; 13.10 „Заяць" Дикасінського; 13.20 Музика, джез. орх., револьвер, саксофон, форт.; 14.45 Для села: Оглад ринків рільних продуктів, Музика з пл., Невдачі в хліві; 15.45 Для дітей: Як пес із котом по дах лазив, Музика з пл.; 16.00 Із фільорди Півночі, популярна оскандинавська музика, форт., віол.; 16.45 Анегдота і життя; 17.00 Розр. концерт, орх., спів: Верміньска, Вітас, Льдош; у перерві коло год. 17.35 Хвилина бюра студій; 19.00 Театр Уяви: „Службовка" Шанявського; 19.35 Веселі балачки; 20.00 Розр. концерт, орх., пісеньки; 20.35, 21.00 Спорт; 20.40 Політ. огляд; 20.50 Веч. денник; 21.15 „Та йой" „Нова помста" вос. авд.; 22.00 Падеревський: Варіяції ес-моль; 22.30 Танк. музика з пл.; 22.50 Ост. вістки; 23.00 Продовження музики з пл.

Понеділок, 21. лютого 1938.

6.15—8.00 Раннішня авдиція; 11.15 Для шкіл: Китайське село, з муз. ілюстр.; 11.40 Репортаж із робітні білля; 12.03 Полуднева авдиція; 13.45 Ісаак Альбеніц, пл.; 14.20 Легка музика з пл.; 14.55 Біржа; 15.00 Трохи пісні, трохи слова; 15.20 Біжучі вістки з міста та провінції; 15.30 Господарські вістки; 15.45 З піснею по краю; 16.15 Квартетові мініятури, смичк. квартет; 16.50 19.50 20.55 Актуальна гутірка; 17.00 Історія грошей; 17.15 Концерт солістів: спів, форт.; 17.50 18.50 Спорт; 18.10 Що дає контроля молочности; 18.20 Легка музика з пл.; 18.35 Вацл. Серошевський: Співець природи та волі; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Војська авдиція; 19.30 Спір за громадянську думку; 20.00 Калейдоскоп, легка муз. авд.; 21.00 Нар. капеля; 21.40 Літер. новини; 22.00 Симф. концерт, орх., Колет Франц скрипка; 22.50 Останні вістки; 23.00 Ерна Зак, муз. репортаж, пл.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 19. лютого 1938.

БЕРЛІН 16.00 Вес. пополудне, 19.45 Веч. гомін, 20.00 21.00 „Дерфлінгер" муз. комедія Вальт. Кольо; БІЛГОРОД 20.00 21.00 22.00 Оперетковий вечір; БУДАПЕШТ 12.05 21.45 Циг. музика, 18.10 Оп. орх.; ВІДЕНЬ 15.15 Молодечі Вагнерові твори, орх., сол., 19.25 20.00 21.00 „Танечниця Фанні Айслер" оп. І. Штравса, 22.40 Танк. музика; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.00 Двофорт. музика, 18.30 Сольо на гарм.; КОШИЦІ 18.00 Репортаж із нар. кухні в Ужгороді (беруть участь п.і Е. Граберова і М. Вітнерова та хор гр.-кат. богословів); МІЛЯНО 21.00 Комедія, 21.40 Розр. музика; ПРАГА 20.30 21.00 Концерт розр. музики з участю Власти Буріана; ПАРІ ПТТ 21.30 22.00 23.00 „Севільський цирульник" оп. Россіні; РАДІО ПАРІ 21.15 Вок. дуети, 21.30 22.00 Театр Уяви, 22.10 Муз. кабарет. 23.05 Симф. музика; РИМ 20.30 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 „Андрій Шеньє" оп. Джордана.

Неділя, 20. лютого 1938.

БЕРЛІН 19.25 Розр. музика, 21.00 Орх. концерт; БІЛГОРОД 18.00 20.00 Нар. пісні; БУДАПЕШТ 12.30 Оп. орх., 15.45 Скрипка, 16.45 Циг. музика, 20.10 21.00 Вечір оперетох „Родинна рада" оп. Лоссоціія, „Карнавалова пригода" оп. Антальфі-Жироша; ВІДЕНЬ 15.30 Смичк. квартет д-дур Брукнера, 19.30 Арії та пісні, 20.00 21.00 Віденський вечір зі уч. нар. капелі та квартету; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 14.30 Пісні швед. моряків, 15.00 Дуэт орх., 20.00 21.00 Музика: сопр., бас; КЕЛЬН 19.45 20.00 21.00 „Ніч у Венеції" оп. Ів. Штравса; КОШИЦІ 9.00 Гр.-кат. богослуження з муз. церкви, хор села Кунтанівці, 18.30 Концерт хору; відч. Підкарпатська нар. пісня; продовження концерту; МІЛЯНО 17.00 18.00 19.00 19.00 Симф. концерт, 21.00 22.00 „Лючія ді Ляммермур" оп. Доніцетті ... музині ді Ніт-Діль" оп. Льоазбардія я Кольомбінія; МІНХЕН 19.10 20.00 21.00 „Льорелай" оп. Брікнера; ПРАГА 9.50 Сальон. квартет; РАДІО ПАРІ 21.15 Пісні, 21.30 22.00 23.00 „Тасо" драм. симф. Годарда; РИМ 17.00 Розр. музика, 22.15 Хор; ШТРАСБУРГ 21.30 22.00 23.00 „Жослет де Нарбон" оп. Одрана; ШТУТҐАРТ 19.15 20.00 21.00 „Помста лилика" оп. Ів. Штравса; СОФІЯ 19.00 Спів, 21.00 Оперетки; ФЛЬОРЕНТІЯ 15.15 18.00 „Дівча із Заходу" оп. Пучіні.

Понеділок, 21. лютого 1938.

БЕРЛІН 21.00 Орх. концерт; БІЛГОРОД 20.00 21.00 22.00 Опера; БУДАПЕШТ 17.30 18.00 Оп. орх., 19.00 Нар. пісні у супр. циг. орх., 21.00 Квінтет, 22.25 Форт. речітал Белі Бартока; ВІДЕНЬ 18.55 19.00 20.00 21.00 22.00 „Сила долі" оп. Вердія; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.25 Нар. пісні Швабії, 21.20 Симфонія ч. 1 Брамса, 22.30 Соната на вальдгорн і форт. Бетовена; КОШИЦІ 14.00 18.45 Вістки, 18.00 Відчит і концерт; ЛІЛЬ 21.30 22.00 23.00 „Леґенда про Кітеж" оп. Рімського-Корсакова; ЛІОН 21.45 22.00 Фестіваль Равеля; МІЛЯНО 17.15 Спів, 21.00 Вок.-інстр. концерт, 22.10 Форт.; ОСЛЬО 19.15 Норвеські пісні; ПРАГА 21.00 Сучасна музика; РАДІО ПАРІ 21.15 Пісні; РИМ 22.10 „Китайські перли" ком. Джакетія; СОФІЯ 19.00 Спів.

БІРЖА.

Львів, 18 лютого 1938

Гроші.

Купно-продажа: Бельги бельг. 89·87 88·40, Доляри американські 5,26·50, 5 24·00 Доляри канад. 5.26·00—5.23·00. Фльорени гол. 294·44—294·70, Франки фр. 17·46—17·16, Франки швайцарські 123 05—122 25, Фунти англ. 26·58—26·42, Гульдени данц. 100·25—99 75, Корони ч. 17·60—16 90 Кор. дан. 118·65—117·8 Кор. норв. 133·58—132·00, Корони шв. 137·64—136·05, Ліри італ. 21·80—20·90, Марки фінлянд. 11·75—11·25, Марки нім. 101·00 — 95 00 Шилінги австр. 99·50—97·00, Тель Авів 26·20—25 95, Марки нім. срібні 116·00 — 110 0

Акції.

4 і пів проц. внутр. 65·00, 64·25, 3 інв 1 ем. 82·75 серія 92·00, 3 пох. інв. 2 ем. 83·25, серія неnот. 5. конверс. 68·25 прем дол. 43·38, з консол 66·50

Папери.

Банк Польський 118·00, Цукор 36·65, Вугіль 31·75, 32·00, Ліпьпоп 63·00, Модржеїв 14·00, Островець 55 75, Стараховичі 38·25, 38·75, 39·50, Габербуш 48·00.

Тенденція слабша.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, 18 лютого 1938 р.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	3·45 зол.
1 кг. масла бочков. вид. з опак.	3·50 зол.
молоко	17—18 сот.
(яйця копа)	3·8) зол.

Тенденція на масло знижкова, на молоко вдержана на яйця знижкова.

ОПОВІСТКИ.

Уневажнюємо вексель на бланко ч. 493 на зол. 500.— виставлений фірмою ТОП за підписами Микола Атаманюк і Степан Мурин, як згублений. 407

Звичайні Загальні Збори Т-ва „Сирітський Захист" у Перемишлі відбудуться дня 27. лютого 1938 р. в год. 11. у салі при вул. Сліґуфського ч. 12, І. з таким порядком нарад: 1) Відкриття Зборів і вибір президії. 2) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів. 3) Звіт з діяльности Виділу. 4) Звіт контрольної комісії і признання абсолюторії уступаючому Виділові. 5) Вибір 3-ох членів Виділу й 1-го заступника. 6) Внесення і запити. Якщо в означеній годині не явиться відповідне число членів, відбудуться другі Загальні Збори того самого дня в год. 11.30 без огляду на кількість присутніх. 411

За редакцію відповідає Олександер Костик. — Видає Видавнича Спілка „Діло". — З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Це ціль нашого, пане посол! Ми все переживали, пане посол, погроми у Львові. Коли громили наші інституції, вибивали вікна, нищили друкарні, у той час, треба признати, польське громадянство намагалося відгородитись від цього. Не було того, що сказав он: я інспірував ті події. Коли вже знаємо кому між боком вказати Йордан, як піде на нас вулиця у Львові. І це я з цієї високої трибуни стверджую, що в часі відпорату над буджетом міністерства внутрішніх справ вам грозили, що нам Йордан боком вийде. (Пос. Вонсковський: Про вулицю перше написало „Діло", не я). Пос. Пеленський: я не говорю про те, що хто писав, але про те, що ви, пане, говорили".

Обговорюючи серпневі події на терені Бучаччини, пос. Пеленський сказав:

„Українська людність, як відомо, не брала участи у страйку. Напевно було би все інакше виглядало, якби українські селяни були прилучились до страйку. Українські селяни не дались потягнути на дуже приємні гасла людовців, що не треба буде платити податків, всі фабричні вироби будуть дешеві і т. д. Українські селяни розуміли, що це невідповідний момент на страйки. І саме в той час розкидали по селах відозви „Секретаріяту порозуміння польських організацій", в яких писалося таке: „Нині, коли ллється польська кров, коли нищиться ваш дорібок, коли перед вами в щеться цілорічний дорібок праці польських хлопів..." одним словом у летючці представлялася відносини в краю немов би була революція. Тимчасом у тому часі був спокій. А в Бучаччині були якісь коли два чи три дні і на тому скінчилося. Ця відозва була спрямована проти українців.

Після того пос. Пеленський описав як у тій-же Бучаччині зараз потім переводили пацифікацію та били таксож українських селян, навіть старців і жінок, хоч ці люди були Богу духа винні.

„Питаємо — говорив промовець — бо хочемо вже раз знати, хто дав наказ бити невинних жінок, невинних дітей? У мене в руках лікарські свідоцтва важких побоїв. Такі події треба осудити. За них мусить хтось відповідати".

Наприкінці промови пос. Пеленський говорив про важке положення нашої людности у прикордонних полосах.

ТАК, ЦЕ ПРАВДА.

На світі є більше невдоволених людей від вдоволених. Одначе серед цих перших деякий тип невдоволенців, які завжди і з усього невдоволені, в усьому дошукуються тільки зла, ка все й усіх реместують. Їх не легко переконати. Зрікаються свого опору тільки перед річевими доказами.

Невдоволеним з засади ніщо не подобається, що їм не підходить під смак. І так, чому забави ідуть не в тих годинах, які вони вибрали, чому нема погоди, коли паде дощ, воліли, щоб був мороз, чому, така вистава, хоч вони вибрали інший план, льотерія має злий поділ вигр і т. д. і т. д.

На автобусовій платформі, хтось мабуть із цих заприсяжних невдоволенців, говорив із своїм сусідом, приватним урядовцем, як виходило з розмови.

— А я вам кажу — доказував невдоволенець, — що новий поділ льотерійних білетів у 41-ій льотерії погіршує виглади грачів. Замість четвертинок — п'ятки, замість сорок золотих треба платити десять золотих більше за цілий льос. Ні, це мені не подобається.

— Перебільшуєте, дорогий добродію, — сказав сусід — бачу, що ви не передумали основно нового пляну гри. Передовсім, коли йде про виглади, то тепер грачі мають куди більші, бо замість 195.000 є тепер 160.000 льосів. Це одно й про це ви забули. Друге — закид, що тепер льос дорожчий, теж безпідставний, бо берете п'ятку і платите так, як давніше, 10 золотих, і маєте чейже двадцять процентів більше виглядів узяти участь у виграх, бо сьогодні вигри діляться вже не на чотири, але на п'ять частин. Адже краще витратити, наприклад, 8.000 зол., замість десять тисяч, ніж ніщо — така моя думка.

— Так, це правда — вмішався в розмову механік у робітничому одязі, що стояв недалечко — і мені так спочатку здавалося, але тепер бачу, що ви, шановний добродію, вцілили в саму середину твердині, як то в нас кажуть. Дуже тішуся, бо я навіть уже купив одну п'ятку й тепер знаю, що я добре зробив.

— Зробім це саме і купім льоси до сорок першої льотерії.

Митну й монетарну унію між Австрією та Німеччиною

ПРОЄКТУЄ ГІТЛЕР.

Льондонські часописи повідомляють про дальші пляни канцлера Гітлера зв'язати Австрію з Німеччиною. Ці пляни буцімто обговорив Гітлер із міністром внутрішніх справ Австрії Зайс-Інквартом, який приїхав з Відня до канцлера. Отже на підставі вісток тих часописів канцлер Гітлер плянує низку доручень, щоб затіснити господарські вузли між Австрією і Німеччиною.

Той плян передбачує: **1) Митну унію, при допомозі поступенної редукції митних тариф.** 2) **Монетарну унію** через уведення спільної монетарної системи і однородних валют. 3) Поширення німецького пляну будови магістральних шляхів. 4) Праця австрійських безробітних у хліборобстві і промислі ІІІ. Німеччини.

Крім того Гітлер сподіється застосування закордонної політики Австрії до політики Німеччини і співпраці австрійського фронту батьківщини з гітлерівською партією Німеччини.

НОВИНКИ.

— **Першорядний** фризієрський сальон для пань і панів **БОГДАНА МАКОЛЬОНДРИ** перенесений з днем 15. ц. м. на вул. **Гродліцьких 4** (біля аптеки Терлецького). Поручається увазі П. Т. Громадян. 396 —5

— **Добра нагода!** До 25. лютого ц. р. даємо змогу нашим клієнтам закупити полотна на білля і постіль по знижених цінах з нагоди „Білих днів". **„MANUFACTURA"**, Львів, Капітульна Плаца 3. 380 1

— **Збірка на фонд боротьби з отрутами для Товариства „Відродження"** відбудеться у Львові в неділю, 20. лютого ц. р., під усіми церквами в українських установах до замкнених пушок. На днях дозволено тільки на одноденну збірку у Львові. Всі свідомі українці дадуть у неділю гідний дар на фонд боротьби за силу і краще завтра Української Нації.

— **Ще про збори Філії „Союзу Українок" у Львові.** В новинці („Діло" ч. 34) не згадано, що головою львівської філії „С. У." вибрана п. Анна Капустіяка. Одною зпоміж Заступниць членів Виділу є п-і Іванна Мигович. До Контрольної Комісії входить між іншими п-і Емілія Стернюкова.

— **Вистава** образів З. Вишнівського отворена щодня від год. 11-ої до 15-ої при вул. Марійській 9. І. пов.

— **З Наукового Товариства ім. Шевченка.** Чергове засідання „Комісії старої історії України" з рефератом проф. Крипякевича та Ст. Білецького відбудеться в Бібліотеці НТШ в суботу 26. ц. м., а не в суботу 19. ц. м., як було сказано на повідомленнях.

— **Ч. 32. „Діла"** з дати 14. II. підпало конфіскаті, тому не можемо його вислати тим Вп. Передплатникам, що його рекламують.

— **Забавовий комітет** Т-ва „Праввича Громада" повідомляє, що забава, заповіджена на 19. II. з причин від комітету незалежних відбудеться пізніше.

— **Дансинг** Карпатсько-Лещетарського Клюбу в неділю 20 ц. м. в год. 7. веч. в домівці клюбу при вул. Рутовського 22.

— **З нагоди** іменин Вп. Пана Директора Юліяна Шепаровича зложили службовики Центросоюзу 100 зол. на воєнних вдів і сиріт по поляглих членах УГА. За щедру жертву складаємо цією дорогою щиру подяку Шановним Жертводавцям та пересилаємо найкращі побажання Високодостойному Солемізантові бажаючи Йому численних літ та найкращих успіхів у дальшій праці. — Управа Т-ва „Український Фонд Воєн. Вдів та Сиріт, Львів, Потоцького 48.

— **Гостре стріляння коло Микищина.** Львівське Повітове Староство повідомляє, що гостре артилерійське стріляння відбудеться невідкличво у днях 22. і 23. лютого ц. р.

— Українська [illegible] в радіо. Чергова [illegible] у львівському радіо це гутірка [illegible] на тему: „Найважніші постанови [illegible] цивільного законодавства", яку виголосить [illegible] Ткачук у вівторок 22. лютого ц. р. в год. [illegible] —18.25.

— **Хто виграв на льотерії?** В [illegible] Класової Льотерії вийшли ч. і. тим [illegible] вигри: 10.000 зол. на ч. 103600 122580 [illegible] зол. на ч.: 101347 146360; 2.000 зол. [illegible] 30766 67103 133479 147959; 1.000 зол. [illegible] 27090 29145 66511 129040 144317; 500 зол. [illegible] 3440 7894 107783 116345 138164 15223[illegible] 149447 149614.

— **Львівська хроніка.** На основі [illegible] присяглих суддів трибунал увільнив [illegible] і карі двох селян з Любичі Королівської [illegible] тра Корольчка і Василя Нутка, яких прокуратура обвинувачувала за державну зраду з ст. [illegible] к. — Солтис с. Каменева коло Брюхович [illegible] мунт Михалевич станув у п'ятницю 18. ц. м. перед трибуналом окружного суду у Львові [illegible] присвоєння 210.5 зол. — Крім того перед трибуналом окружного суду станули у п'ятницю [illegible] ц. м. Станиславська і Дажецька, обі [illegible] вниці заведення чищення міста Львова за [illegible] своєння понад 2.000 зол.

— **Жахливе убивство і самогубство.** [illegible] робітник із Болехова Іван Пароховняк, [illegible] шись із праці домів, убив свою жінку [illegible] сокири в голову, саме в менті, коли вона [illegible] ла п'ятимісячну дитину. Відтак застрілив [illegible] вона 5-місячну донечку і 18-місячного [illegible]. Вкінці сам підрізав собі горло і згинув. [illegible] ранену жінку відвезли до загальної [illegible] Стрию.

— **Застрілився інструктор КОП-у.** В [illegible] полі застрілився 16. ц. м. інструктор [illegible] Бронислав Целькович. Причиною самогубства були родинні непорозуміння. В листі Б. Ц[illegible] він просив заопікуватись дитиною та сплатити довги.

— **Понад 120 прокажених згинуло без сліду.** З табору прокажених у полудневій [illegible] втекло перед кількома тижнями понад 120 прокажених, за якими пропав слід. В останніх днях зголосилося до табору 16 утікачів, щодо решти нема ніяких вісток.

— **Врятували 105-ох студентів.** 105-ох студентів з Німеччини заблудило підчас сніжної бурі в горах у північній Чехословаччині. [illegible] ськова чехословацька стежа стрінула [illegible] ково одного з заблуканих німецьких туристів. Завдяки енергійним розшукам удалось врятувати інших зовсім вичерпаних лещетарів.

— **Кривава боротьба з ватагою бандитів.** Ватага з 200 бандитів напала на місто [illegible] у стейті Гуеро. Мешканці містечка боролися [illegible] годин з напасниками і щойно при допомозі [illegible] околичних мешканців відбили напад бандитів. На побоєвищі залишилося багато ранених та убитих.

— **Книжка Гітлера — кожному молодому подружжю.** 25.000 німецьких міст і громад [illegible] ли виконати доручення міністра внутрішніх справ зперед 2-ох років у справі доручення кожному молодому подружжю книжки Гітлера „Майн Кампф". Тому центральне видавництво націонал-соціялістичної партії мусітиме видати спеціяльний наклад цієї книжки.

— **Чергова полекша для подруг у Німеччині.** Новий закон про доходовий податок і [illegible] сатів признає подрузі, яка працює професійно, податкові полекші за діти, незалежно від податкових полекш, признаних чоловікові. [illegible] закон не признає цих полекш жидам-подружжям, які мають діти.

— **За зниженою цін сирівців.** През. [illegible] заявив, що ціни сирівців є дуже низькі і [illegible] повинні осягнути рівень з 1933 р. Президент [illegible] де продовжувати політику інфляції цін [illegible].

— **Палять какао.** Продуценти какао у [illegible] ських кольоніях почали палити більше [illegible] сти какао, щоби знищити частину запасів. [illegible] ністка довела вже до зниження цін какао [illegible].

— **8 років без сну.** До прокуратора в [illegible] ках зголосився грек Евстратіос Дафкопулос з проханням, щоби влада проти нього [illegible] нувачення і щоби суд засудив його [illegible] смерти. На питання здивованого прокуратора Дафкопульос відповів, що знеохочений до [illegible] ни, бо від 8-ох років не заснув ні на хвилину. Колись працював у фабриках Форда у [illegible] ті. Одного дня по повороті з нічної зміни [illegible] заснути. Від тієї хвилини мучить його [illegible] безсоння, хоч лікували його американські [illegible] ські лікарі. Вкінці заявив, що не [illegible] скінчити зі собою і тому звернувся до [illegible] тора з проханням, щоб його засудили на [illegible] смерти.